

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

நவம்பர் 2003 ஜீவியம் 9 மலர் 7

இம்மாத மலரில்.....

பொருளடக்கம்	பக்கம்
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V	2
இம்மாதச் செய்தி	5
வைப் டுவைன்	6
அன்பர் கடிதம்	14
எங்கள் குடும்பம்	17
வைப் டுவைன் - கருத்து	37
பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டும்	39
அஜெண்டா	45
பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா - மாயா, பிரகிருதி, சக்தி	47
இதுவே உம் ரௌத்திரக் கருணை	53
சாவித்ரி	62

❀❀❀

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.
வருடச் சந்தா ரூ.60/-

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V

கர்மயோகி

806) மேற்சொன்னவை மனித சக்திகள். பரிணாமச் சக்திகளும் நம்முள் உண்டு. அவை உயர்ந்தவை. இருக்கும் எல்லாப் பரிணாமச் சக்திகளையும் சேர்த்து உயர்த்தும் ஆர்வம் பூரணயோகச் சாதனம். உயர்ந்தோருக்கும் இது எளிதில் முடியாதது.

*உலகம் அறியாததைச் சாதிக்க உலகிலில்லாத பிரம்ம சக்தி வேண்டும்.
மனிதனுக்கு சக்தி தேவை.
யோகத்திற்கு ஆன்மீக சக்தி தேவை.
பூரணயோகத்திற்குப் பரிணாம சக்தி தேவை.
சக்தியும் ஆன்மீக சக்தியும் பூரண யோகத்திற்குப் பயன்படாது.
உலகம் பிரம்ம ஞானத்தையும், பிரம்ம ரிஷியையும் அறியும்.
அதன் சக்தியை உலகம் அறியாது.
அதுவே பூரண யோகத்திற்குத் தேவைப்படுவது.*

807) கட்டுப்பாட்டை ஆனந்தமாக அனுபவிப்பவன் யோக வாழ்வுக்குரியவன். சாதாரண மனிதன் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முயல்வான். கட்டுப்பாடு உற்சாகமளிக்கும். அதன் கடுமை குறைந்து ஒரு attitude நோக்கமாகவும், பின்னால் மாறலாம். அதுவும் ஜீவியமாகும். இக்கட்டத்தில் வாழ்வே பரிணாமமாகி, பரிபூரண யோகமாகும்.

கட்டுப்பாடு நோக்கமாகி ஜீவியமாவது பூரண யோகம்.

கட்டுப்பாடு கசக்கும். நெடுநாள் கட்டுப்பாட்டை ஏற்றால் அது பழக்கமாகும். யோக வாழ்வுக்குரியவனுக்குக் கட்டுப்பாடு

கசக்கக் கூடாது, பழக்கமாகக் கூடாது, ஆனந்தமாக இருக்க வேண்டும். சாதாரண மனிதன் வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதுபோல் பூரணயோகி கட்டுப்பாட்டை அனுபவிக்க வேண்டும். அனுபவித்தால் கட்டுப்பாடு உற்சாகமளிக்கும். தற்சமயம் நமக்கு மரியாதை வாழ்வில் ஒரு attitude நோக்கமாகிறது. எதையும் மரியாதை கருதி செய்வதுபோல் ஆனந்தமாக அனுபவிக்கும் கட்டுப்பாடு யோகிக்கு வாழ்வின் நோக்கமாக வேண்டும். நோக்கம் உயர்ந்து ஜீவியமாகும்.

808) தத்துவத்தை அறிவால் அனுபவித்தாலும், நடைமுறையில் வாழ்க்கை அனுபவிப்பதைப் பெற்றாலும், அதன் சாரம் ஞானம். ஆன்மா இந்த ஞானத்தில் பிரதிபலித்தால் விவேகம் எழும்.

விவேகம் என்பது ஆன்மாவின் தத்துவ ஞானம்.

தத்துவத்தை அறிவால் அனுபவிக்கிறோம். நடைமுறையில் வாழ்வை அனுபவிக்கிறோம். தத்துவத்தை அறிவும் மனமும் பெறுகின்றன. வாழ்வை உணர்வு பெறுகிறது. இவற்றின் சாரம் மட்டும் ஆன்மாவுக்குப் போகிறது. வாழ்வு இந்த ஆன்மீக ஞானத்தைப் பின்பற்றுவது விவேகம்.

809) வாழ்வில் மனிதச் சூழ்நிலையை ஆர்வமாக அரவணைத்தால் முன்னேற்றம் பிறக்கும்.

இறைவனின் சத்தியத்தை ஆர்வமாக அணுகினால் அவனுக்கு பரிணாம வளர்ச்சியுண்டு.

சூழ்நிலையை ஏற்கும் மனிதன் உயர்வான்.

சூழ்நிலை குடும்பம் போன்றது. ஒரு மனிதனை உருவாக்குவது குடும்பம். குடும்பத்தை ஒதுக்கியவன் முன்னுக்கு வருவது சிரமம். மனிதன் சூழ்நிலையின் குழந்தை. குழந்தையை உற்பத்தி செய்த சூழ்நிலை, அதை நன்றாக வளர்க்கும். ஆன்மாவின் சூழ்நிலை உலகத்தின் ஆன்மா. சூழ்நிலையைப் புறக்கணிக்கும் மனிதன் உயிர்நாடியைத் துண்டிக்கிறான். தானே வளர்வதைவிட சூழ்நிலையை ஏற்பவன் அதிகமாக வளர்வான். சூழ்நிலை ஜீவனுள்ள மழை போன்றது. செடிக்கு மழைபோல மனிதனுக்கு சூழ்நிலை.

810) தனக்குத் தெரிந்ததையும், முடிந்ததையும் செய்து முடிக்க முன்வருபவனுக்கு முன்னேற்றம் உற்பத்தியானால் அது நிற்பதில்லை.

அறிவுடை முயற்சிக்கு முன்னேற்றம் முடிவில்லை.

பிறந்த குழந்தைக்கு நமக்குத் தெரிவதில் நூற்றில் ஒரு பங்கு, ஆயிரத்தில் ஒரு பங்குதான் தெரியும். அது கற்க முயன்றால் முடிவில்லை என்பதுபோல், உலகம் கண்டதில் நாமறிந்தது ஆயிரத்திலொரு பங்கா, இலட்சத்தில் ஒரு பங்கா என்று கூறமுடியுமா? அறிவு தெரிந்துகொள்கிறது, முயற்சி முடிக்கிறது. அறிவுக்கு முடிவுண்டா? முயற்சிக்கு முடிவுண்டா? இனி நான் தெரிந்துகொள்ள எதுவுமில்லை என யாராவது கூறமுடியுமா?

தொடரும்....

ஜீவிய மணி

சொர்க்கத்திற்குப் போகும் வழி நரகம்.

இம்மாதச் செய்தி

**அதிகபட்ச முயற்சி பலித்தால்,
அதை நிதானமாக நீடிப்பது
அதிகபட்சம்.**

"ஸ்ரீ அரவிந்தம்"

லைப் டிவைன்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

கர்மயோகி

XII. Delight of Existence : The Solution

We can look at World-Existence differently. Page No. 102

It can be in relation to the self-delight of being. Para No. 6

It is an eternally existing being.

We may regard it as Lila.

We may describe it as Lila.

Lila is a play.

It is the child's joy, the poet's joy.

It is the mechanician's joy of the Soul of things.

The Soul of things is eternally young.

It is perpetual, inexhaustible.

It creates and recreates Himself in Himself.

It does so for the sheer bliss of self-creation.

Self-creation is self-representation.

Himself the play.

Himself the player.

Himself the playground.

There are three generalisations.

They are the play of existence.

It is a play in its relation to the eternal.

12. ஆனந்தம் - விளக்கம்

உலகை நாம் வேறு வகையாகக் காணலாம்.

ஜீவனின் சுய ஆனந்தக் கண்ணோட்டத்தில் அதைக் காணலாம்.

அது என்றும் நிலையான ஜீவன்.

அதை லீலை எனலாம்.

அதை லீலை என விளக்கலாம்.

லீலை என்பது ஆட்டம்.

குழந்தையின் ஆனந்தம், கவியின் ஆனந்தம் போன்றது அது.

கருமானின் ஆனந்தம் ஆத்மாவை அனுபவிப்பது போன்றது.

ஆத்மா அழியாத இளமையுடையது.

நிரந்தரமானது, முடிவற்றது.

அவனை அவனுள் படைத்து, மீண்டும் படைக்கிறது.

சிருஷ்டியின் ஆனந்தத்திற்காக அப்படிச் செய்கிறது.

சுய-சிருஷ்டி சுய பிரதிநிதித்துவம்.

அவனே ஆட்டம்.

அவனே ஆடுபவன்.

அவனே அரங்கம்.

இவை மூன்று சூத்திரங்கள்.

அவை சிருஷ்டியின் விளையாட்டு.

அனந்தனுடன் ஆடும் ஆட்டமது.

The eternal is stable.
It is the immutable Sachchidananda.
They start from three conceptions.
They are Maya, Prakriti, Shakti.
It is our philosophic system.
They are mutually contradictory.
In reality they are perfectly consistent with each other.
They are complementary and necessary.
It is so in their totality.
An integral view of life reveals it.
It is an integral view of the world.
We are part of the world.
It is a view of movement of Force.
It is quite obvious.
We can penetrate that Force.
It is only an appearance.
It is a mutable rhythm.
The rhythm is constant.
It is a creative consciousness casting up.
It projects phenomenal truths.
They are truth of its own being.
It is an infinite and eternal being.
It is a rhythm.
In its essence it is self-representation.
It is the cause and purpose of a play.
It is the play of infinite delight.
It is the delight of being.
It is ever busy.

அனந்தன் நிலையானவன்.
இது சச்சிதானந்தத்தின் அழியாத ரூபம்.
அவை மூன்று கருத்துகளில் ஆரம்பிக்கின்றன.
அவை மாயை, பிரகிருதி, சக்தி.
அவை நம் நாட்டுத் தத்துவங்கள்.
அவை முன்னுக்குப்பின் முரணானவை.
உண்மையில் அவை சுமுகமானவை.
ஒன்றுக்கு மற்றது அவசியமானது, பொருத்தமானது.
அவற்றின் முழுமையில் அப்படியுள்ளன.
வாழ்வை முழுமையாகக் கண்டால் அது புரியும்.
உலகை முழுமையாகக் கண்டாலும் அது புரியும்.
நாம் உலகின் பகுதி.
இது சலன சக்தியின் பார்வை.
இது தெளிவானது.
நாம் சக்தியை ஊடுருவலாம்.
இது வெறுந்தோற்றம்.
இது மாறக்கூடிய அலையோசை.
அலையோசை நிலையானது.
சிருஷ்டத்திறனுள்ள ஜீவியம் அச்சிடுவது.
இது தோற்றத்தின் சத்தியத்தைக் காட்டுகிறது.
அவை அதன் ஜீவனுடைய சத்தியம்.
அது அனந்தமான, கடந்த ஜீவன்.
அது அலையாக எழும்.
தன்னைத் தனக்குக் காட்டுவது அதன் சாரம்.
அதுவே காரணம், அதுவே இலட்சியம்.
அனந்தமான ஆனந்தத்தின் ஆட்டம் அது.
அது ஜீவனுடைய ஆனந்தம்.
அது எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பானது.

Its self-representations are innumerable.
This is a triple view.
Or it is a triune view.
It must be the starting point.
All our understanding must begin here.
That is the understanding of the universe.

There is the delight.
It is eternal and immutable.
It is the delight of being.
It moves into the delight of becoming.
It is infinite and variable.
It is the root of the whole matter.
We have to conceive of a Being.
It is one indivisible conscious Being.
It is behind all our experiences.
Its delight is inalienable.
It supports the experience.
It is this that effects the movement.
It is a movement of variations.
It is a variation of pleasure, pain and indifference.
They are our sensational existence.
That is our real self.
The mental being is subject to the triple vibration.
It is only our representation of our real self.
The mental being is put in front.
It is for the purposes of sensational experience.
It is a first rhythm of our consciousness.

Page No. 103
Para No. 7

தன்னைத் தனக்குக் காட்டுவது ஏராளம்.
இது மூவகையான பார்வை.
மூன்றான ஒன்று.
இது ஆரம்பம்.
இதிலிருந்தே நாம் புரிந்துகொள்ள முயலவேண்டும்.
அது பிரபஞ்சத்தை அறிவதாகும்.

ஆனந்தம் இருக்கிறது.
அது சலனமற்ற அழியாத ஆனந்தம்.
அது சச்சிதானந்தம்.
அது பிரகிருதியின் ஆனந்தமாகிறது.
அது அனந்தம், ஆயிரம் ரூபம் கொண்டது.
அதுவே முழுமுதற் காரணம்.
நாம் ஜீவனை மனத்திலிருந்த வேண்டும்.
அது அகண்டம், தன்னையறியும் ஜீவன்.
நம் அனுபவத்திற்குப் பின்னாலுள்ளது அந்த ஜீவன்.
அந்த ஆனந்தம் நீங்காதது.
அது அனுபவத்தை ஆதரிக்கிறது.
இது சலனத்தை உற்பத்தி செய்கிறது.
சலனம் மாற்றங்களை உற்பத்தி செய்யும்.
சந்தோஷம், வலி, பராமுகம் என அவை மாறித் தோன்றும்.
நமது உணர்ச்சிமயமான வாழ்வு அது.
அதுவே நம் உண்மையான ஜீவன்.
இவ் மூவகை அனுபவத்திற்குட்பட்டது மனம்.
நமது உண்மையான ஜீவனை இது பிரதிபலிக்கிறது.
மனத்தை முன் வைக்கிறோம்.
உணர்வான அனுபவத்திற்காக ஏற்பட்டது இது.
நம் ஜீவியத்தின் முதலலை அது.

Our consciousness is divided.
It is the response of our consciousness.
It is a reaction too.
Our contact with the universe is multiple.
Contact creates response.
It is an imperfect response.
It is a tangled and discordant rhythm.
It is a preparation.
It is a prelude.
The play of the conscious Being in us is full.
It is unified.
Our symphony is true and perfect.
This is not that.
We can enter into sympathy with One.
We can do so in all variations.
We can attune ourselves to it.
It is the absolute and universal diapason.
We can be aware of that too.

Contd...

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

எதை நம்மால் சாதிக்க முடியவில்லையோ, அது நம் மனத்தை
ஆட்கொள்ளக் கூடியது.

முடியாதது மனத்தை ஆட்கொள்கிறது.

நமது ஜீவியம் கண்டம்.
நமது ஜீவியத்திற்குரிய பதிலாகும்.
இது எதிர்ப்புமாகும்.
நாம் பிரபஞ்சத்தைப் பல்வேறு இடங்களில் சந்திக்கிறோம்.
தொடர்பு பதிலெழுப்பும்.
பதில் குறையுடையது.
சிக்கலான அலையோசையின் பிணக்கு.
இது தயாரிப்பு.
இது ஆரம்பம்.
சத்புருஷனின் லீலை நம்முள் முழுமையானது.
அது ஒன்றுபட்டது.
நமது இசை உண்மை, குறையற்றது.
இது அது அன்று.
நாம் ஏகனுடன் உணர்வால் இணையலாம்.
இதை ஆயிரம் வகையாகச் செய்யலாம்.
நாம் இதனுடன் இசைவாகச் செயல்படலாம்.
இது பிரபஞ்ச பிரம்ம ரூபம்.
நாம் அதையும் அறியலாம்.

தொடரும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

மனிதனுடைய ஆன்மா, பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவ முயற்சி
செய்வது நன்றியறிதல் எனப்படும்.

ஜீவாத்மா பிரபஞ்ச ஆத்மாவாவது இறைவனுக்கு நன்றியறிதலாகும்.

அன்பர் கடிதம்

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ அரவிந்தாய!

நான், என் குடும்பத்தினர் அனைவரும் அன்னையின் ஆசீர்வாதத்தாலும், அனுக்கிரஹத்தாலும் பாதுகாக்கப்பட்டும் பல நன்மைகளைப் பெற்றும் வருகிறோம்.

1997-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் இருக்கும் என் சகோதரர், நாங்கள் அமெரிக்கா செல்ல visa papers அனுப்பியிருந்தார். ஆனால் visa interviewவில் எங்களது visa மறுக்கப்பட்டுவிட்டது. எங்களுக்கு visa கிடைக்கவில்லை என்று அறிந்தவுடன் என் சகோதரர் மிகவும் மனம் வருந்தினார். அதன் பிறகு 1999-இல் என் தாய், தந்தை, மகள் மற்றும் எனக்கும் மறுபடியும் sponsor papers அனுப்பியிருந்தார். இம்முறை எங்களுக்கு visa கண்டிப்பாகக் கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர் air ticketகூட book செய்துவிட்டார். மையத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீ அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு April-'99 முதல் வாரத்தில் American consulateஇல் visa interviewக்குச் சென்றோம்.

ஸ்ரீ அன்னையிடம் மிகவும் ஆத்மார்த்தமாக வேண்டிக்கொண்டு, அன்னையின் படத்தை, நான் எடுத்துச் சென்ற fileக்குள் வைத்துச் சென்றேன். consulate வாசலில் திடீரென்று, உள்ளே passport, file தவிர வேறு எதுவும் எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்று கூறியதால் சற்று குழப்பம் ஏற்பட்டு வரிசையில் நின்றவர்கள் முன்னும் பின்னும் நகர்ந்ததால் என் கையிலிருந்த fileஐத் தட்டிவிட்டார்கள். அதனுள் இருந்த ஸ்ரீ அன்னையின் படம் தவறி கீழே விழுந்துவிட்டது. உடனே பாய்ந்து அதை எடுத்துக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டேன். ஏனோ மனம் மிகவும் சங்கடமாகிவிட்டது. ஏனம்மா இப்படியெல்லாம் நடக்கிறது என்று வருத்தப்பட்டேன். இந்த

முறை என் பெற்றோருக்கு மட்டும் 2 மாதத்திற்கான விசா கிடைத்தது. எனக்கும் என் மகளுக்கும் reject ஆகிவிட்டது. எங்களுக்கு என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை. அன்னையிடம் வேண்டிக்கொண்டும் இப்படியாகிவிட்டதே என்று வருந்தி, என் பெற்றோருக்கு மட்டும் visa fees செலுத்திவிட்டு வந்துவிட்டோம். இவ்வாறெல்லாம் நடந்தபோதிலும் மனதுள் அன்னை எனக்கு வேண்டியதைக் கண்டிப்பாகச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற திடமான நம்பிக்கையிருந்தது. எப்படி என்று தெரியவில்லை, ஆனால் அமெரிக்கா கண்டிப்பாகச் செல்வோம், என்ற நம்பிக்கை மட்டும் உள்ளார்களுள் இருந்துகொண்டேயிருந்தது. வீட்டிற்கு வந்து consulateஇல் நடந்தவற்றை என் சகோதரருக்குத் தெரிவித்தோம். அவருக்கு மறுபடியும் ஓர் ஏமாற்றம். என் மகளை தேற்றுவதும் கடினமாகிவிட்டது. வழக்கம்போல் அடுத்த நாள் அலுவலகம் சென்றுவிட்டேன். மதியம் மூன்று மணியளவில் அலுவலகத்திற்கு எனது வீட்டிலிருந்து phone call. என் அம்மா, “உன்னை நாளை visa interviewக்கு வரச்சொல்லியிருக்கிறார்கள், உடனே கிளம்பி வா”, என்று சொன்னார்கள். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. நேற்றுதான் reject செய்தார்கள். இன்று வரச்சொல்கிறார்களே, அன்னையின் திருவிளையாட்டில் இதுவும் ஒன்று என்று எண்ணி வீட்டிற்குச் சென்றேன்.

எங்களது visa reject ஆனது குறித்து என் சகோதரர் consulate generalக்கு ஒரு e-mail அனுப்பியிருந்தார். அன்னையின் அருளால் consulate அதிகாரிகள் மிக அதிசயமாக எங்களது caseஐ மறுபரிசீலனை செய்து என்னை மீண்டும் அழைத்திருந்தார்கள். மறுநாள் எங்கள் இருவருக்கும்கூட visa கிடைத்துவிட்டது. ஸ்ரீ அன்னையின் அருளை நினைத்து மெய்சிலிர்த்து மனம் நெகிழ்ந்துவிட்டேன். எங்களுக்கு இரண்டு மாதங்கள் Americaவில் இருப்பதற்கான விசா வழங்கினார்கள்.

பத்து தினங்கள் கழித்து நாங்கள் நால்வரும் அமெரிக்கா செல்ல புறப்பட்டோம். ஏர்போர்ட்டில் நமது டிக்கெட்டுகளைக் காண்பிக்கும் இடங்களில் formal question, “நீங்கள் எத்தனை பேர்?” என்று கேட்பார்கள். உடனே நான் மனதுள் ‘5’ என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு “நான்கு பேர்” என்று கூறுவேன். அதாவது அன்னையையும் சேர்த்து நாங்கள் ஐந்து பேர் அல்லவா? ஏரோபிளேனில் ஏறியதும் முதலில் Motherக்கு seat offer பண்ணிவிட்டுத்தான் பிறகு நான் அமர்ந்துகொள்வேன். இப்படி எங்களது அமெரிக்கா பயணத்தை ஆரம்பித்து நியூயார்க் கென்னடி ஏர்போர்ட்டில் இறங்கினோம். 1½ மாதம் தங்கப்போகிறோம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த எங்களுக்கு அங்கு மற்றும் ஓர் அதிசயம் காத்துக்கொண்டிருந்தது.

ஏர்போர்ட் இமிகிரேஷன் சென்டரில் எங்களது பாஸ்போர்ட்ஐப் பெற்றுக்கொண்டு, “எவ்வளவு நாட்கள் இங்கு இருக்க உங்களுக்கு ஆசை?”, என்று கேட்டுக்கொண்டே சிரித்த முகத்துடன் அந்த அதிகாரி நாங்கள் அங்கு 6 மாதங்கள் தங்க அனுமதி அளித்துவிட்டார். எதையுமே அபரிமிதமாக வழங்கும் ஸ்ரீ அன்னையின் கருணையை எண்ணி நாங்கள் பூரித்துவிட்டோம். நியூயார்க் மாநகரம், Niagara Falls, Florida Disneyland, Washington போன்ற இடங்களை நிதானமாகப் பார்த்துவிட்டு சென்னை நல்லபடியாகத் திரும்பினோம். இவ்வாறு தொடர்ந்து பல நன்மைகளைச் செய்து, நமக்குத் துணையாக என்றென்றும் இருந்துவரும் ஸ்ரீ அன்னைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ அன்னையின் ஆசீர்வாதமும், அனுக்கிரஹமும் எனக்கும், என் குடும்பத்தினருக்கும் எப்பொழுதும் கிடைக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு இக்கடிதத்தை முடிக்கிறேன்.

எங்கள் குடும்பம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

பெரியவன் போனில் பேசி முடித்தவுடன், சிறியவனிடம் சொல்லாமல் போய்விட்டான். அம்மாவிடம் வந்து நடந்தவற்றை எல்லாம் சொல்லி,

சிறியவன் : அண்ணன் தோற்றான். அதை ஒத்துக்கொள்ள மனமில்லை.

தாயார் : நீ ஜெயித்துவிட்டாயில்லையா? இனி கிண்டல் செய்யமாட்டான்.

பெண் : ஏன் அண்ணா, தோல்வியை ஏற்கக் கூடாதா? நீ என்ன செய்தாய்? எப்படி உங்கள் காலேஜ் டீம் எப்பொழுதும் ஜெயிக்காதது, ஜெயித்தது?

சிறியவன் : ஒவ்வொரு சமயமும் ஒரு விஷயம் வந்து ஒத்துக்கொண்டது. நான் அவர்கள் செமி-பைனல்ஸில் ஜெயிப்பார்கள் என நினைக்கவில்லை. பைனல்ஸில் எதிர்பாராதவிதமாகச் சிரமத்துடன் ஜெயித்தனர்.

பெண் : அம்மா, இதெல்லாம் எப்படி நடந்தது என்று சொல்லேன்.

சிறியவன் : பந்தயம் போட்டிலிருந்து நான் விடாமல் மதர் பெயரைச் சொன்னேன்.

பெண் : அப்படிச் சொன்னால் அம்மா இப்படி நடக்குமா? ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே.

தாயார் : மதர் பெயர் மந்திரம். சக்தி வாய்ந்தது. இவன் முகம் எப்படியிருக்கிறது பாரேன்.

பெண் : அண்ணாவிடம் சண்டை போடாமல் வந்திருக்கிறானே அதுவே பெரிய விஷயமில்லையா?

பெரியவன் சிறியவனிடம் தோற்றது, ஐயம் செய்து டீம் ஜெயித்தது வீட்டில் ஆச்சரியமான செய்தியாகவும், சிறியவனைக் கேலி செய்யும் சந்தர்ப்பமாகவும் கொஞ்ச நாளிருந்தது. வீடு லேசாக நல்லபடியாக மாறிவருகிறது. இவையெல்லாம் காரியம் கூடிவரப் போதாது எனத் தாயாருக்குத் தெரியும். தன்னால் முடியாத சமர்ப்பணத்தை முடிக்க வேண்டும் என்று, ஏற்கனவே படித்தது, சிந்தனை செய்துவந்த முடிவுகளை ஆராய்ச்சி செய்தார். சமர்ப்பணமே முடியவில்லை எனில் சரணாகதிக்கு வழியில்லை. ஏன் சமர்ப்பணம் முடியவில்லை? தமக்குக் குடும்பம் உயரவேண்டும் என்பது மட்டுமே இலட்சியம் என்பதால், சமர்ப்பணம் செய்ய முடியவில்லையா என நினைத்தார். எவ்வளவு சிறிய எண்ணமானாலும், அதுவும் சமர்ப்பணமாக வேண்டுமன்றோ? ஏன் முடியவில்லை என்று தம்மையே கேட்டுக்கொண்டார். மனதைச் சோதனை செய்தார். தம் வேலை, தம் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வதில் தனக்குத் திருப்தி, மனம் லயித்திருப்பது அதில்தான் என்றால் 'நான்' என்பது 'என் கடமைகள்' எனப் புரிந்தது. என் personality என்பது என்னுடைய கடமைகட்குள் அடங்கிவிடுகிறது. அதைத்தாண்டி பர்சனாலிட்டி உருவம் பெறவில்லை என்று விளங்கியது. இனி உருவாகாத பர்சனாலிட்டியை உருவாக்கி, அதைச் சரணம் செய்யவேண்டும் என நினைத்தார். சரணாகதியை எந்த நிலையில் செய்தாலும் பலன் ஒன்றே என்று அகந்தை உருவாகாதவரைப் பற்றிப் படித்தபோது தெரியவந்தது நினைவு வந்தது.

அகந்தையுள்ளவர் அகந்தையை சரணம் செய்கிறார். அகந்தையே உருவாகாதவர் அவருக்குக் கீழேயுள்ளவர். அவர் என்ன செய்வது என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக இனி அகந்தையை உற்பத்தி செய்து பிறகு சரணம் செய்யவேண்டுமா என்ற பதில் கேள்வி எழுந்தபொழுது, அது தேவையில்லை. எந்த நிலையில் நாமிருந்தாலும் அந்த நிலையில் செய்யும் சரணாகதிக்குப் பூரண பலன் உண்டு

என்று படித்திருக்கிறார். ஆனால் அக்கருத்து விளங்கவில்லை என்று கேட்டபொழுது ஒருவர் ராஜாஜியை உதாரணமாகக் காட்டிப் பேசியது நினைவுக்கு வந்தது. மணியக்காரர் சம்பளம் மாதம் 5/- ரூபாயிருந்த பொழுது ராஜாஜி தினமும் வக்கீலாக 1000/- ரூபாய் சம்பாதித்ததைத் தியாகம் செய்து காங்கிரஸில் சேர்ந்தார். வேலையே இல்லாதவன் காங்கிரஸில் சேர்வதும், ராஜாஜி சேர்வதும் ஒன்றாகுமா? இவனும் பெரிய சம்பாத்தியம் பெற்றபின் தியாகம் செய்வது முறையா? என்பது ஐயம். தியாகம் இருவருக்கும் ஒன்றே. பலன் வேறு. ராஜாஜி வைஸ்ராயானார். வேலையில்லாதவன் தியாகம் கடைசி காலத்தில் உள்ளூர் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரானான். தியாகம் ஒன்றே. பலன் பர்சனாலிட்டிக்குத் தகுந்தாற்போல் வரும். இது வாழ்வுக்குரிய சட்டமானால், அன்னையிடமும் அதுவே சட்டமா என அவர் மனம் கேள்வியை எழுப்பியது. ஏதாவது உதாரணமுண்டா என மனம் தேடியது. அடிமட்டத்திலிருந்து உச்சாணிக்கு வெகு சீக்கிரம் போன சிலர் வாழ்வு நினைவு வந்தது. அவர்கள் வாழ்க்கை விபரம் தெரியாததால், மேலும் சிந்திக்க முடியவில்லை.

- ⇒ பக்தன் எந்த நிலையிலிருந்தாலும், அவன் மனம் பூரணமானால், அவன் சரணாகதி அவனைப் பொருத்தவரைப் பூரணமானால் அன்னை செயல்படுவார்.
- ⇒ அது நடந்தால் காரியம் க்ஷணத்தில் முடியும்.
- ⇒ அடி மட்டம் உச்சாணியாகும்,

என அவர் மனம் கூறியதை ஊர்ஜிதப்படுத்த வழியென்ன? அவருக்குத் தெரிந்த உதாரணங்கள், படித்தவையும், அவர் கருத்து சரி என்று கூறுகிறது. இருந்தாலும் இதனுள் ஏதோ ஓர் தத்துவமிருப்பதாகப்பட்டது. பல நாள் சிந்தனைக்குப்பின் கீழ்க்கண்ட தெளிவு எழுந்தது.

- * வாழ்வின் பர்சனாலிட்டிக்குரிய பலன் உண்டு என்பது சரி.
- * பர்சனாலிட்டி என்பது finite சிறியது. அதற்குரிய பலனே அதற்கு வரும்.

- ✦ பர்சனாலிட்டியை நம்பினால் பர்சனாலிட்டியின் பலன் வரும்.
- ✦ அன்னையை நம்புவது infinite பெரியதை நம்புவது.
- ✦ சொல்லால் நம்புவதற்கு ஜீவனிருக்காது.
- ✦ ஜீவனால் நம்பினால் அது infinite பெரியதை நம்புவதாகும். பர்சனாலிட்டியைக் கடந்து அன்னையை நம்புவதாகும்.
- ✦ எதை நம்பினாலும் நம்மால் முடிந்தவரைதான் செயல்படமுடியும்.
- ✦ முடிந்ததை முடித்தால் முடியாதது முடியும்.
- ✦ நாம் உள்ள நிலையில் முயற்சியை முடிப்பது அன்னையை infinite பெரியதாக நம்புவதாகும்.
- ✦ இந்தக் கட்டத்தில் சிறியது பெரியதாகிறது.

தமக்கு இந்த பாக்கரி வந்ததே இப்படி வந்ததுதான் என அவருக்கு விளங்கியது. முடியாத சரணாகதியை முடிக்க சரணாகதியை நாடலாம் எனவும் படித்திருக்கிறார். அதைச் செய்வது என்றால் மனத்திலிருந்து, உள் மனம் கடந்து, ஆழ்மனம் செல்வதாகும். அதைக் கீழ்க்கண்டவாறு சாதிக்கலாம் என முடிவு செய்தார்.

- எண்ண ஓட்டமிருந்தால், நாம் எண்ணத்தை ரசிக்கிறோம் எனப் பொருள்.
- நாம் சரணாகதியைவிட எண்ணத்தை ரசித்தால் எண்ணம், எண்ண ஓட்டம் நிற்காது.
- எண்ண ஓட்டத்தை, சரணாகதியைவிட ரசிக்கிறோம் என்று மனம் அறிவது உண்மை yogic sincerity ஆகும்.
- மனத்தில் அந்த அறிவு மௌனம் தரும். அது சரணாகதி பலிக்கும் அறிகுறியாகும்.
- அந்த மௌனம் உதயமானால், அதைத் தொடர்ந்து சமர்ப்பணம், சரணாகதியைப் பூர்த்திசெய்ய முயல்வேண்டும்.
- அது முழு முயற்சி, பெரு முயற்சி, 30,40 ஆண்டுகளில் பலித்தால் அதிர்ஷ்டம். அன்னைச் சூழலில் 3,4 மாதங்களில்

பலிக்கும் என அன்னை கூறுகிறார். அதற்கு மௌனம் வந்து நிலைக்க வேண்டும். நிலைத்தது வளர வேண்டும் என்று மனம் தெளிவு பெற்றது.

அத்துடன் மனம் நிறைவடைந்தது.

தாயார் மனம் குழப்பத்தைவிட்டு சரணாகதியை நாடியது. கடமைகளைச் செய்வதைத் தவிர, அவர் மனம் மேற்கண்ட கருத்தில் லயித்தது. அதன்பிறகு வந்தவை அநேக செய்திகள். பாக்கரியிலிருந்து, சிறியவன் டீம் வரை தினமும் செய்தி வராத நாளில்லை. வந்தனவெல்லாம் நம்பமுடியாத பெரிய செய்திகள். தாயாரிடம் சில செய்திகள் வரும், சில பேச்சுவாக்கில் வரும், பல வாரா. தம் சமர்ப்பணம் பூர்த்தியாகாமல் வந்த செய்திகள் பலிக்கா எனத் தாயாருக்குத் தெரியுமாதலால், செய்திகளை அலட்சியம் செய்யாமல், மனத்தை அவற்றில் ஓடவிடாமல், சமர்ப்பணத்தைப் பூர்த்தி செய்வது சரி என அவர் முடிவு செய்தார். வீடு மாறிவிட்டதை அனைவரும் கவனித்தனர். அனைவரும் அன்னையைப் பற்றிப் பேசினர், பேச விரும்பினர், அறிய விரும்புவதாகக் கூறினர். தாயார் அனைத்தையும் காதால் கேட்டுக்கொண்டார். மனத்தில் வாங்கிக்கொள்ளவில்லை. உள்ளே வேலையைக் கவனித்தார். அது சுலபமானதாக இல்லை.

சமர்ப்பணத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முனைந்ததிலிருந்து,

1. மனத்தின் அமைதி அதிகமாகிறது. On the surface of surface mind.
2. அமைதி இதுவரையில்லாததானாலும் இது மேல் மனத்தின் அமைதி, அதிலும் மேலெழுந்தவாரியான அமைதி எனத் தெரிகிறது.
3. வழக்கமாக எழும் ஆசைகள் எழவில்லை. ஆசை எழுந்து அடக்குவது வழக்கம். இப்பொழுது எழவில்லை.
4. அதே ஆசையை வாழ்க்கை பிறர்மூலம் கொடுக்கிறது.
- 5) தான் ஆரம்பிக்கவில்லை என்பதால் பிறர் தருவதை ஏற்கிறார்.

6) தான் இதுவரை யோகத்தைக் கருதாது வாழ்வை நடத்தியதாக நினைத்திருந்தபோதிலும், ஏதோவொரு வகையில் தம் வாழ்வு யோகம் என்று புரிந்தது.

7) யோகத்தை வாழ்விலிருந்து பிரிக்க முடியாது. உலக வாழ்வுடன் யோகம் சேர முடியாது. அன்னையை ஏற்க வாழ்வு யோகமாவது அவசியம். மாற்றம் தீவிரத்திலிருக்கும். சர்க்கார் வேலை என்பது உயர்ந்தது. அனைவருக்கும் உரியதன்று. எவ்வளவு பெரிய கம்பனியில் வேலை செய்தாலும், அது சர்க்கார் வேலையாகாது. சர்க்காரில் வேலை செய்யும் எவர்க்கும் சர்க்காரின் முழு அதிகாரம் உண்டு. அது வேறு எவர்க்குமில்லாதது. வேலையில் உயர்வு, தாழ்வுண்டு. ஆனால் தரம் எல்லா ஊழியர்க்கும் ஒன்று என்பதுபோல் அன்னை வாழ்வு, மனித வாழ்விலில்லாத உயர்வு பெற்றது. அதன் அடிமட்டம் குடும்ப வாழ்வு. உயர்ந்த நிலை யோகம் என்று தெளிவு ஏற்பட்டது.

இது பெரிய தெளிவு. முதன்முறையாக ஏற்பட்டது. இத்தெளிவை செயல்படுத்த ஏராளமாக வேலை செய்யவேண்டும். ஹைகோர்ட்டில் வக்கீலாகப் பதிவு செய்வது பெரிது. ஆனால் அது ஆரம்பம். பிரபலமாக ஏராளமாக வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதைப்போல் தாம் உயர்ந்த நிலையில் தம்மைப் பதிவு செய்துகொண்டதை உணர்ந்தார். இந்த வேலை வெளியில் செய்யப்படக் கூடியதன்று.

வேலை உள்ளேயிருக்கிறது,

என்ற ஞானம் உதயமாயிற்று. இது மனத்தாலும், ஆத்மாவாலும், வளரும் ஆன்மாவாலும், மௌனத்தில், நிதானமாக, பொறுமையாகச் செய்ய வேண்டியது எனப் புரிந்தது.

ஓர் அரசியல் கட்சி எலக்ஷனில் ஜெயித்து பதவிக்கு வந்தால் அங்கு என்ன மாற்றம் ஏற்படுமோ அதுபோன்ற மாற்றம் தாயார் மனத்திலும், வீட்டின் சூழலிலும் ஏற்பட்டன. MLA, MP, மந்திரிகள்,

சேவையை மட்டும் ஏற்றால் சம்பளம் மட்டுமே வருமானம். 20 ஆண்டுகட்குமுன் மந்திரியாயிருந்து கட்சிப் பதவியை இழந்த மந்திரி ஒருவர் அப்பொழுது சொன்னார். “எனக்குச் சம்பளமாக வரி பிடித்தம் போக மாதம் ரூ.1462/- வருகிறது. வீட்டில் ஒருவருக்கு சாப்பாட்டிற்கு ஒரு நாளைக்கு ரூ.100/- செலவாகிறது. இது இன்று ஒரு பியூன் சம்பளம். இப்பொழுது அதுவுமில்லை. வருமானத்திற்கு என்ன செய்யலாம் என யோசனையாக இருக்கிறது” என்றார்.

அன்னை வீட்டிற்குள் வந்தபின் கட்சி பதவி ஏற்றது போலிருக்கும். சேவையை மட்டும் கருதுபவர்க்கு சேவை ஆத்ம வளர்ச்சியைத் தரும். 1462/- ரூபாய் சம்பளம் வாங்குவது போலிருக்கும். வெண்மையான உடையுடுத்தி, டைனிங் ரூமில் சாப்பிட்டு, நண்பர் என எவரிடமும் பேசாமல், செய்யும் வேலையை அன்னை வேலையாகச் செய்யலாம். ‘ருசி’ இருக்காது.

அன்னை வாழ்வின் உயர்வை சுயநலமாகக் கருதினால், அரசியல்வாதி சொத்து சேர்ப்பது போலிருக்கும். எட்டுகண் விட்டெறியும், செல்வாக்கு பறக்கும், அநேகம் பேர் ஊழியம் செய்யக் காத்திருப்பார். அது அன்னையின் அருளை அகந்தைக்குச் சேவை செய்யச் சொல்வதாகும். அந்த வாழ்வு நீடிக்காது. ஆர்ப்பாட்டம் அதிகமானால், உள்ளதும் சேர்ந்து போகும் என்று தாயார் அறிவார்.

வீட்டில் நிலை மாறி,

1. எந்த நேரமும் ஊரில் முக்கியஸ்தர் வீட்டிற்கு வந்தபடியிருக்கிறார்கள்.
2. மாதம் 15,000 ரூபாய் வருமானமுள்ள இந்த வீட்டில் 2 கோடி, 3 கோடி ஆர்டர் பேசப்படுகிறது.
3. மார்க்கட்டிலுள்ள அத்தனைப் புது மாடல் கார்களும் வீட்டிற்கு வந்து போகின்றன.
4. நகரத்தில் பெரியவர்கள் எனக் கருதப்படுபவர்கள் மத்தியில் நம் வீடும், கணவர், பெரியவன் பெயரும் அடிபட்டபடியிருக்கிறது.

5. இவையெல்லாம் ஆரம்பமானால், முடிவு எது என மனம் வியக்கிறது.
6. அனைவரும் காரணமின்றி அளவுகடந்து சந்தோஷமாகப் (ஆனால் பழையபடி மட்டமான பழக்கத்தில் ஊறியபடி) பேசுகின்றனர்.
7. எவருக்கும் நடப்பது புரியவில்லை, பிடிக்கின்றது.

இந்த நேரம் நிதானம் தவறினால் விரிசல் விழும். வந்தது போக ஆரம்பிக்கும். அதை எவரிடமும் சொல்ல முடியவில்லை. பெரிய விஷயங்கள் நடக்கின்றன. பெரிய இடத்து அழைப்பு, அனைவருக்கும் வருகிறது. ஏற்காமலிருப்பது தவறு. ஏற்று எவரை எங்கு அனுப்பினாலும் மானம் போகும்படி நடந்துகொள்வார். வசதிகள் அளவுகடந்து - உரிமையேயில்லாத இடத்தில் - வருகின்றன. ஏற்றால், குடும்பம் அவற்றை அனுபவிக்கும்பொழுது அத்தனையும் ரத்தாகும் வகையில் நடந்துகொள்வார்கள் என்பதால் தாயார், சாட்சிப்புருஷனாக எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். எதிலும் கலந்துகொள்வதில்லை. எதையும் மனதால் மறுப்பதில்லை. எதையும் ஏற்பதில்லை. தாமரையிலையில் நீர்த்துளியாக வாழ்ந்து வருகிறார். நிறைமாத கர்ப்பிணிக்கு வயிறு கனப்பதுபோல் நெஞ்சம் நிறைந்து உள்ளே மனம் கனத்தது. மேற்கொண்டு என்ன செய்யலாம், என்ன செய்யக்கூடாது என்ற அறிவு இருந்தாலும் போதுமானதாக இல்லை. 4,5 பூனைகளிடையே எலிக்குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றுவவர் போல இருந்தது தாயாரின் மருட்சி.

- ❖ பிள்ளைகட்கோ, கணவனுக்கோ தங்கள் செயலின் குறைபாடு தெரியவில்லை. மாறாகப் பெருமைப்படுகிறார்கள். அவர்களோடு வாழவேண்டிய நிலை.
- ❖ உள் மனம் தமக்கு அவர்கள் போலிருப்பதை அறிவு கூறினாலும், சொரணையில்லை.

வீட்டின் அந்தஸ்து உயர்ந்தபடியிருக்கிறது. கணவனும், பிள்ளைகளும் நிலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில்

கம்பனியில் பெரியவனுக்குக் கார் கொடுக்கப் போகிறார்கள். பிள்ளைக்கோ, கணவருக்கோ தகுதியில்லை. கார் வந்தால் 3 பேரும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கமாட்டார்கள். என்ன நினைப்பது எனத் தெரியவில்லை. கம்பனி கார் வந்தது. புதிய செளகரியத்தை அனுபவிப்பவர் நடைமுறை அத்தனையும் வெளிப்பட்டன. எவரும் தலைகால் புரியாததுபோல் நடக்கும்பொழுது தத்துவம் பேசும் நேரம் அதுவன்று. வெகு சீக்கிரம் எங்குப் போக வேண்டுமானாலும், யார் போக வேண்டும் என்றாலும் காரில்லாமல் போக மனமில்லை. போகமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

- பெண் : அம்மா, அண்ணன் சொல்வது சரியில்லையே.
- தாயார் : அவன் கோயமுத்தூருக்குக் காரில்லாமல் போகமாட்டேன் என்கிறான். அந்தச் செலவு நமக்குத் தாங்காது.
- பெண் : அது சரியா? காரிலே பிறந்து காரிலே வளர்ந்தவன் போலப் பேசுகிறானே.
- தாயார் : பெரியவன் சொல்கிறான். மற்றவர்கள் சொல்வதில்லை. அவர்கள் மனதில் இருப்பதும் அதுவே. காரிருக்கிறது, பயன்படுத்துகிறோம் என்பது வேறு, எங்குப் போனாலும், யார் போனாலும் காரில்தான் போவேன் என்பது ரொம்பப் பெரிய நிலை. நாம் அப்படி நினைப்பதே தவறு.
- பெண் : நீங்கள் பயப்பட்டது இதற்குத்தானா? அண்ணனிடம் பேசவே முடியவில்லையே. பேச்சை எடுக்கவே விடமாட்டேன் என்றால் என்ன செய்வது?
- தாயார் : இந்த ஆபத்தைத் தாண்டியவரில்லை. நமக்கு உடனேயே வந்துவிட்டது.

பெண் : பார்ட்னர் பரம்பரையாகப் பெரிய குடும்பம். அவர் மகன் அரக்கோணம் பஸ்ஸில் போய்வந்தார். கார் ரிப்பேரானதால் பஸ்ஸில் போனார். அவர்களுக்கு மூன்று தலைமுறையாகக் கார் உள்ளது. எனக்கே மனம் ஒப்பவில்லை.

தாயார் : பெரிய இடம் பணிவுள்ளது. அது பக்குவம்.

பெண் : நான் அண்ணனைச் சொல்கிறேன். கார் வந்தபின் எனக்கு ஆட்டோவில் போக மனம் இடம் தரமாட்டேன் என்கிறது. என் மனம் மாறினால் அண்ணன் மனம் மாறுமா?

தாயார் : அது சரி. பிரச்சினை பெரியது. ஆரம்பத்திலேயே இப்படியிருந்தால் என்ன செய்வது?

பெண் : இதற்கு வழியேயில்லையா? அப்பா வருகிறார் அம்மா.

கணவர் : பெரியவன் செய்வது தவறு. கோயம்புத்தூருக்குக் காரில் போகவேண்டும் என்கிறான்.

பெண் : நீங்கள் சொல்லக்கூடாதா?

கணவர் : எனக்கு, பையன் காரில் போகவேண்டும் என்ற நினைப்புள்ளது. நான் சொன்னால் அது எப்படி நடக்கும்? விசேஷம் என்னவென்றால் பார்ட்னர் பெரியவனை, காரில் போகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

பெண் : அவர் பெருந்தன்மையாகச் சொன்னால் நாம் அதை ஏற்கலாமா?

தாயார் : பெரியவன் என்ன செய்யப் போகிறான்?

கணவர் : நிச்சயமாக அவன் காரில் போவது தவறு. நான் கூடாது என்று சொல்லிவிடுகிறேன்.

பெண் : ஏதாவது சொல்லம்மா? பேசாமலிருக்கிறாயே.

தாயார் : அவனுக்குப் புத்திமதி சொல்லவேண்டும். அவன் காரில் போகக்கூடாது. அத்துடன் நிற்காது, காரில் போக வேண்டும் என்ற எண்ணம் தவறு என அவனுக்கும் புரியும்வரை நமக்கு நிம்மதியில்லை.

கணவர் : அவன் சிறு பிள்ளை. அவனைச் சொல்லிப் புண்ணியமில்லை. எனக்கே இது விஷயத்தில் மனம் சரியில்லை. விஷயம் என வருமுன், வந்துவிட்டதுபோல் மனம் நிலை இழந்து செயல்படுகிறது.

பெண் : எனக்கும் அப்படித்தானிருக்கிறது. அம்மா, பேசுங்கள் அம்மா.

தாயார் : அவன் காரில் போவது தவறு என்று தெரிந்தாலும், என் மனம் அவன் பஸ்ஸில் போக சம்மதிக்கவில்லை.

பெண் : நாமெல்லாம் மாறாமல் அண்ணனைச் சொல்வதில் பயனில்லை.

கணவர் : போய் அண்ணனைக் கூட்டி வா.

பெண் : அண்ணா போனில் இருக்கிறார், வருகிறார்.

பெரியவன் : அப்பா, நான் இரவு ரயிலுக்குப் போகிறேன்.

அனைவரும் : என்னாச்சு?

பெரியவன் : என் நண்பன் கூப்பிட்டான். போனில் அவனுடன் பேசினேன். கோயம்புத்தூருக்குப் போகிறேன் என்றேன். காரில் போகிறாயா எனக் கேட்டான். என் பதிலை எதிர்பார்க்காமல் பேசாமல் பஸ்ஸில் போ. இந்தத் தப்பைச் செய்யாதே என்றான். ஏம்பா, கார் இருக்கும்பொழுது ஏன் காரில் போகக்கூடாது? பார்ட்னர் “காரில் போ” என்றாரே. ஏன் இவன் இப்படித் திட்டுகிறான்?

கணவர் : வந்தது நிலைக்க வேண்டாமா? ஆர்ப்பாட்டம் செய்தால் அனைத்தும் போகும். சேட் கடையிலிருந்து ஆள் வந்தானா?

பெண் : எதற்கப்பா?

கணவர் : ஒரு ஜதை கம்மல் கேட்டேன். அவன் காட்டிய மாடல்கள் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. வேறே கொடுக்கிறேன் என்றான்.

தாயார் : அவன் வீட்டுக்கு எடுத்து வருகிறேன் என்றானா?

கணவர் : நான் எடுத்துவரச் சொன்னேன்.

பெண் : அப்படி வழக்கமில்லையே.

கணவர் : இனிமே அவன்தான் கொண்டு வரவேண்டும். ஏன் நாம் போகவேண்டும்?

பெரியவனும், கணவரும் போய்விட்டனர். பெண் தாயாருக்குப் பிடிக்கவில்லை எனத் தெரிந்து விபரம் கேட்டாள்.

தாயார் : நமக்கு அந்தஸ்து வந்ததாக நடக்க முடியுமா? அவன் நம் அந்தஸ்தை ஏற்க வேண்டாமா?

பெண் : இதில் என்ன தவறு?

தாயார் : மனம்தான் காரணம். நம்மை முக்கியமாக நினைத்தால் உள்ள முக்கியம் போய்விடும்.

பெண் : அப்பாகிட்டே சொல்றதுதானே?

தாயார் : நான் சொல்ல முடியாது. எடுபடாது. முடிந்தாலும் நான் சொல்லக்கூடாது.

சற்று நேரத்தில் சிறியவன் வந்தான். யாரோ அவன் நண்பன் வந்து தன்னை வீட்டிற்கு வரச்சொன்னதாகச் சொன்னான். யார்

என விபரம் அறிந்தபொழுது அது தாலுக்கா ஆபீஸ் பியூன் மகன் எனத் தெரியவந்தது. தாயாருக்கு உடனே புரிந்தது. Life Response உடனே வருகிறது எனப் புரிந்தது.

பெண் : என்னம்மா இது அநியாயமா இருக்கிறது. அந்த ப்யூன் வீட்டுப் பையன் தம்பியை வரச் சொல்றான். Life Response என்றால் அப்பாவுக்கு அல்லவா வரவேண்டும்?

தாயார் : அப்பாவுக்கு வந்தாலும், மகனுக்கு வந்தாலும் ஒன்றுதானே? Life ஒரு நிமிஷம் தாமதிக்காது. உடனே அதன் குணத்தைக் காட்டிவிடும்.

பெண் : நீங்கள் போகுமுன் எனக்கு விளக்கம் சொல்லிவிட்டுப் போங்கள்.

தாயார் : நமக்கு அடக்கம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது.

கொஞ்ச நாள் கழித்து வீட்டில் அனைவரும் சேர்ந்தனர்.

பெண் : அம்மா, எனக்கு பலர் அனுபவங்களையும் விளக்குகிறேன் என்றீர்களே.

சிறியவன் : அக்கா, நீ பேசாதே. நான் ஒரு விஷயம் சொல்லப் போகிறேன்.

கணவர் : அன்னையைப் பற்றியா, வெறும் பேச்சா?

பெரியவன் : ஏன் அவன் அன்னையைப் பற்றிப் பேசுவான்? அவன் எப்பொழுதும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றித்தான் பேசுவான்.

சிறியவன் : நான் உன்னைப் பற்றி மட்டுமே பேசவேன் என நினைக்கிறாயா? எனக்கு வேறே வேலையில்லையா?

தாயார் : சொல்லேன்பா.

சிறியவன் : என்னை டீம்லே சேர்க்கமாட்டேன் என்றார்களே. நேற்று நாங்கள் வாலிபால் விளையாடுவதை ஒரு பெரிய கோச் வந்து பார்த்தார். இப்போ நான்தான் கேப்டன்!

பெண் : விவரமாகச் சொல்.

சிறியவன் : கோச் நாங்கள் விளையாடுவதைப் பார்த்துவிட்டு என்னைப் பற்றிக் கேட்டார். நான் டீமில் இல்லை என்றார் டீரில் மாஸ்டர். கோச் 'இவன் கேப்டனாக இருக்க வேண்டும்' என்றார். வாக்குவாதம் நடந்தது. முடிவில் நான் கேப்டனானேன்.

பெண் : அன்று டீமில் சேர்த்திருந்தால், இன்று கேப்டனாக இருக்க முடியாதே. இது Mother's Grace.

பெரியவன் : இல்லேம்மா, இது பெரியவன் grace. நான் அன்றைக்கே சொன்னேன் அல்லவா. இதைத்தான் உன் விஷயம் என்று கூறினாயா?

அவர்கள் எல்லாம் போனபின் பெண் தாயாரை, "பியூன் மகன் கூப்பிட்டதையும், கேப்டனானதையும் எப்படிப் புரிந்துகொள்வது" எனக் கேட்டாள். தாயார், "நமக்கு நல்லது நடக்கப் போகிறது என்று தெரிந்தவுடன், அதைப் பியூன் மகன் அப்படிச் சுட்டிக்காட்டுகிறான்" என்றார்.

பெண் : சேட்டுக் கடைச் செய்தியை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது?

தாயார் : சேட்டுக் கடை, பியூன், கோச், கேப்டன் எல்லாம் ஒன்றானவை. நாமாகச் செய்யும் தவற்றுக்குப் பரிகாரமில்லை. பிறர் செய்வது நம்மைப் பாதிக்காது. ஆனால் இரண்டையும் கவனித்துப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். புதிய சூழல் கோச்சைக் கொண்டு வருகிறது. காரைக் கொடுக்கிறது. நம் புத்தி சேட்டுக் கடையில் அதிகாரம் செய்யச் சொல்கிறது. நம் சூழல் பியூன் மகனைப் பேச வைக்கிறது.

பெண் : இப்போ, புரிகிறது. என் தோழியின் அக்கா கடிதம் எழுதி என்னை அவள் வீட்டிற்கு வரச் சொல்லியிருக்கிறாள்.

தாயார் : போய்விட்டு வா. கார் கேட்காதே.

பெண் : நான் கேட்கமாட்டேன். ஆனால் காரில்தான் போகிறேன்.

தாயார் : என்ன சொல்கிறாய்?

பெண் : அவளைப் பார்க்க நம்மூர் வக்கீல் மகள் போகிறாள். அவளுடன் என்னை வரச்சொல்லியிருக்கிறாள்.

தாயார் : இதுவே உனக்கு முதல் முறை ஒருவர் காரில் அழைத்துப் போவது. நீ கார் கேட்கமாட்டேன் என்றவுடன், கார் வருகிறது.

பெண் : நானும் அப்படித்தான் நினைத்தேன். இவையெல்லாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? நமக்கு மட்டும் இப்படிப் புரியுமா?

தாயார் : நடப்பது அனைவருக்கும் ஒன்றே. அன்பர்கட்கு அதிகம் நடக்கிறது. எல்லோரும் இதை மனத்துடன் தொடர்பு செய்து புரிந்துகொள்வதில்லை.

பெண் : நினைத்தமாத் திரம் நடப்பதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

தாயார் : மனத்தைவிட சமர்ப்பணம் பெரியது.

பெண் : நான் மனம்தான் பெரியது, மனமாற்றம் பெரியது என இருக்கிறேன்.

தாயார் : மனமாற்றம் பெரியது. சமர்ப்பணம் மனத்தையே சரணம் செய்வதில்லையா?

பெண் : இந்த யோகம் செய்ய எங்கும் போக வேண்டாம் போலிருக்கிறதே.

தாயார் : எல்லாம் உள்ளேயிருக்கிறது. பார்வையை உள்ளே செலுத்தவேண்டும்.

ஒருநாள் கணவரும், பெரியவனும், பார்ட்னருடன் வந்தார்கள். அவருடன் அவருடைய மைத்துனன் வந்திருந்தார். மைத்துனன் அன்னையைப் பற்றி அறியவேண்டும் என்றதால் இவர்கள் எல்லாம் வந்திருக்கிறார்கள் என மனைவியிடம் கூறினார்.

பார்ட்னர் : என் மைத்துனன் நெடுநாளாக அன்னை பக்தன். நானும் அவரும் அன்னையைப் பற்றிய சொற்பொழிவு ஒன்றிற்குப் போனோம். அவர்கள் பேசுவது எல்லாம் நம்ப முடியாத அளவுக்குப் பெரிய விஷயமாக இருக்கிறது. என் மைத்துனன் தமக்கு அன்னையை நெடுநாளாகத் தெரியும், அன்னை உயிரோடு உள்ளபொழுது தரிசனம் செய்ததாகவும் கூறுகிறார். ஆனால் சொற்பொழிவில் கூறுவதுபோல் அவர் புரிந்துகொள்ளவில்லை. சொற்பொழிவாளரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்றார். நான் பெரிய பக்தை இருக்கிறார் என உங்களிடம் அழைத்து வந்தேன்.

மனைவி : என்ன சொன்னார்கள் சொற்பொழிவில்?

மைத்துனர் : போன உயிர் வரும், பெரிய பெரிய அதிர்ஷ்டம் வரும் என்றெல்லாம் ஏதேதோ சொல்கிறார். நம்பக்கூடியதாக இல்லை.

மனைவி : நான் சமையல் செய்பவள். நீங்கள் ஆண்கள், உலகில் செயல்படுபவர்கள்.

பார்ட்னர் : சொற்பொழிவாளர் சொல்வனவெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியுமா?

மனைவி : நான் படித்திருக்கிறேன்.

மைத்துனர் : பார்த்திருக்கிறீர்களா?

மனைவி : உங்கள் வாழ்வில் ஏதாவது பெரிய அதிர்ஷ்டம் நடந்திருக்கிறதா?

பார்ட்னர் : என் வாழ்வில் உங்கள் கணவர் வந்தது எனக்குப் பெரிய அதிர்ஷ்டம்.

கணவர் : நான் உங்களை அறிந்ததையே அப்படி நினைக்கிறேன்.

பார்ட்னர் : நான் கிளப்பில் உங்களைப் பார்த்துப் பேசிய அன்று எனக்கு எதிர்பாராமல் இந்த லைசென்ஸ் கிடைத்தது அதிர்ஷ்டமல்லவா?

மைத்துனர் : எனக்கு அப்படி ஒன்றும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லையே.

பார்ட்னர் : வெகுநாள் முன்பு இவர் மகன் மெடிகல் காலேஜுக்கு அப்ளிகேஷன் போட்டபொழுது எல்லோரும் சிரித்தனர். அவனுக்குக் கிடைத்துவிட்டது.

மைத்துனர் : அது எதிர்பாராதது. அது கிரிக்கெட்டால் கிடைத்தது. இன்டர்வியூவில் ஒரு பெரிய கிரிக்கெட்டகாரர் இருந்திருக்கிறார். இவன் கிரிக்கெட்டைப் பற்றிப் பேசியது அவருக்கு சந்தோஷம். அதனால் கிடைத்தது.

மனைவி : எந்த வருஷம்?

மைத்துனர் : 10 அல்லது 12 வருஷமிருக்கும்.

மனைவி : அன்னை தரிசனம் எப்பொழுது?

மைத்துனர் : எனக்கு இப்பொழுது ரூபகம் வருகிறது. நான் அன்னையைத் தரிசித்துவிட்டு வீட்டிற்கு வந்தேன். செய்தி காத்திருந்தது. இதனால் என நான் நினைக்கவில்லை.

மனைவி : தரிசனம் அதன் வேலையைத் தவறாது செய்யும்.

மைத்துனர்: சொற்பொழிவில் கூறியவை உங்களுக்கு அனுபவம் உண்டா?

பார்ட்னர் : அது உண்மையானால், நானும் அன்னை பக்தனாவேன்.

கணவர் : இதெல்லாம் நீ எனக்குச் சொல்லவில்லையே, ஏன்?

பார்ட்னர் : இந்த உறவில் எப்படிச் சொல்வது?

மைத்துனர்: எந்தப் புத்தகங்களை நான் படிக்கலாம்? எனக்கு அன்னை மீது இப்பொழுது நம்பிக்கை வருகிறது. இத்தனை நாள் புரியவில்லை.

மனைவி : அன்னை எழுதியவை, அன்னையைப் பற்றி எழுதியவை ஒரு செட் 18 புத்தகங்கள், அடுத்தது 13 வால்ட்யும், அடுத்தது 100 முதல் 200 புத்தகங்கள் உள். எதையும் படிக்கலாம்.

மைத்துனர்: உங்களுக்குப் பிடித்த ஒரு புத்தகம் எது?

மனைவி : The Mother என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதியது.

பார்ட்னர் : நானும் அப்புத்தகங்களைப் படிக்க விரும்புகிறேன். அதுவரை நான் எதை மேற்கொள்வது நல்லது?

மனைவி : எந்தக் காரியம் செய்யும்முன் அன்னையை நினைவுகூர்வது சமர்ப்பணம் எனப்படும்.

மைத்துனர்: சமர்ப்பணத்தைச் சற்று விளக்கமாகக் கூறுங்கள்.

மனைவி : நாம் நமக்காகச் செயல்படுகிறோம். அன்னைக்காகச் செயல்படுவது சமர்ப்பணம்.

பார்ட்னர் : நாம் இலாபத்திற்காகக் காரியம் செய்வதற்குப் பதிலாக அன்னையின் திருவுள்ளம் உலகில் பலிக்க நாம் அக்காரியத்தைச் செய்வது சமர்ப்பணமா?

மைத்துனர்: அப்படி சமர்ப்பணமாகச் செய்த காரியம் ஒன்றைக் கூறுவீர்களா?

மனைவி : ஒருவர் ஒரு சரக்கிற்கு ஜில்லா டீலர்ஷிப்புக்கு முயன்று தோற்றபின், சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டு, அந்தச் சரக்கு உற்பத்தியாகும் கம்பெனியில் டைரக்டர் ஆகிவிட்டார்.

மைத்துனர்: இது எவ்வளவு நாளில் நடந்தது?

மனைவி : ஒரு வருஷ காலத்தில் நடந்தது.

மைத்துனர்: சொற்பொழிவில் கூணத்தில் நடக்கும் என்றார்களே?

மனைவி : அதே டீலர்ஷிப் கூணத்தில் கிடைக்கும். கிடைப்பது பெரியது என்பதால் 1 வருஷமாயிற்று.

பார்ட்னர் : சமர்ப்பணம் பலிப்பது பலனின் அளவைப் பொருத்ததா?

மனைவி : பலனின் அளவையும், செய்பவர் மனநிலையையும், சூழலையும் பொருத்தது.

பார்ட்னர் : செய்பவர் மனநிலைக்கு உதாரணம் தரமுடியுமா?

மனைவி : செய்பவன் முழு சுயநலமியானால் அவனுக்கு மட்டும் பலிக்கும். திருடனானால் பலன் திருட்டில் வரும். பரநலம் உடையவன் செய்தால் அனைவருக்கும் பலன் உண்டு.

மைத்துனர்: அன்னை எவரையும் விலக்குவதில்லையா? உங்கள் அனுபவத்தில் அன்னையிடமிருந்து அதிகபட்சப் பலன் பெற்றது எந்த நிகழ்ச்சி?

மனைவி : 1) 400 ரூபாய் சம்பளக்காரர் 400 கோடி சொத்து பெற்றது.

2) 200 ரூபாய் வருமானம் இலட்ச ரூபாயானது.

3) போன உயிர் திரும்பி வந்தது.

4) சட்டம் மாறி சலுகை வந்தது.

5) புதுச் சட்டம் வந்து புது வசதி வந்தது.

பார்ட்னர் : அப்படியானால், அன்னையே கொடுத்தாலும் பலன் நம் மனத்தையும், பர்சனாலிட்டியையும் பொருத்தது என்று தெரிகிறது. நீங்கள் சொல்வனவற்றிலெல்லாம் வசதி, நன்மை பயப்பன உண்டா?

மனைவி : நல்லெண்ணம் உள்ளவர்க்கு நன்மை பயக்கும். அன்னையை அழைத்தவுடன் வேணுகானம் ஒருவருக்குக் கேட்டது. மற்றொருவருக்கு மனத்தில் தோன்றும் கெட்ட எண்ணங்கள் மறைந்தன. பிறர் வாழ மனம் ஏக்கமுற்றது.

தொடரும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

ஆண்டவன் இன்று இங்கு நடமாடினால் தன் லீலையைப் பார்ப்பான். தான் கண்ட எதையும் கண்டிக்க மாட்டான். தற்சமயம் உள்ளுறை இறைவன் லீலையை நடத்துகிறான். அவன் மனத்துள் உறைவதால் வெளி நிகழ்ச்சிகள் முறையாக நடக்கின்றன. இறைவனே உலகில் நடமாடினால், நல்லதும் பரிணாமமும் சக்தி பெறுகின்றன. எனவே சூழல் அவனால் உயருகிறது. அவனே நல்லதையும் ஆதரிக்கலாம் அல்லது சூழல் ஆதரிக்கும்.

எதையும் கண்டிக்காத ஆண்டவன் வந்தால் எல்லாம் மாறும்.

The Life Divine - கருத்து

Evolution can be speeded up, but no step can be escaped.

பரிணாமத்தைத் துரிதப்படுத்தலாம், எந்தக் கட்டத்தையும் தவிர்க்க முடியாது.

- ☆ இது பரிணாமத்திற்கும், சமூக முன்னேற்றத்திற்கும், எந்தச் சாதனைக்கும், வாழ்விற்கும் பொதுவான விதி. அடிப்படையான விதியுமாகும்.
- ☆ புத்தகம் அச்சடிக்க வேண்டும் என்றால் எழுத வேண்டும், டைப் செய்ய வேண்டும், கம்போஸ் செய்ய வேண்டும், அச்சடிக்க வேண்டும், பைண்டிங் செய்ய வேண்டும் என்று ஏராளமான கட்டங்கள் உண்டு.
- ☆ 1 மணி நேரத்தில் 20,000 பேப்பர் பிரதிகள் அச்சடிக்கும் மெஷின் 100 ஆண்டுகட்குமுன் வந்துவிட்டது. என்றாலும் வேகத்தைக் கூட்டலாம், எந்தக் கட்டத்தையும் விட முடியாது.
- ☆ வீடு கட்டுவதானாலும், மாநாடு நடத்துவதானாலும், ஆப்பரேஷன் செய்வதானாலும் விதி ஒன்றே.
- ☆ உலகம், காலத்தால் இடத்தில் இயங்குகிறது.
- ☆ அதனால் காலம் மாறும் நேரம் காலத்தைச் சுருக்கலாம்.
- ☆ காலம் சுருங்கினால் இடம் சுருங்கும்.
- ☆ காலம் சுருங்கினால், கட்டம் தவிர்க்கப்பட முடியாது.
- ☆ கட்டங்கள் அமைப்பு (structure).
- ☆ காலம் செயல் நிகழும் லோகம்.
- ☆ அமைப்பை மாற்ற பரிணாமமே மாறவேண்டும்.
- ☆ அது இந்த சிருஷ்டிக்குரியதன்று.

- ☆ நரசிம்மராவ் நேரடியாகப் பிரதமராகலாம். ஆனால் MPயாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. அது இந்திய ஜனநாயகப் பரம்பரைக்கு நாம் செலுத்தும் மரியாதை.
- ☆ எந்த வயதிலும் விட்ட படிப்பைத் தொடரலாம். ஆனால் விட்ட இடத்தினின்றுதான் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.
- ☆ காலம் கடுமையானது. பரிணாமம் சக்தி வாய்ந்தது. காலத்தையும் கடந்து செல்லவல்லது பரிணாமம்.
- ☆ அமைப்பு ஆண்டவனுடையது. மனிதனாக ஆண்டவனே பிறந்தாலும் மனிதச் சட்டப்படியே ஆண்டவனும் வாழவேண்டும். அவதாரப் புருஷன் என்பதால் அந்தச் சட்டத்தை மீற முடியாது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நெடுநாள் நீடித்த காரியம் முடியும்பொழுது, நாம் ஒரு விஷயத்தை அறிகிறோம். அது உணர்வைப் பற்றியதாகவோ, நோக்கத்தைப் பற்றியதாகவோ இருக்கும்.

அனுபவம் அறிவில் முடியும்.

புதிய வெளியீடு

ரிஷிகள் கண்ட பிரம்மம்

விலை : ரூ.150/-

பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

- தம்பி - துறவி வாழ்வைவிட்டு விலகியவனாயிற்றே. அவன் தேடுவது ஆத்மா (being) ஆயிற்றே. வாழ்வுடன் தொடர்பற்ற ஆத்மாவுக்கு அதற்குமேல் திறனிருக்காது.
- அண்ணன் - ஸ்ரீ அரவிந்தம் தேடும் ஆத்மா வாழ்வினுடைய ஆத்மா (being of the becoming). இது வாழ்வில் உள்ள ஆத்மா என்பதால் இதற்கு அபரிமிதம், அனந்தம் உண்டு.
- தம்பி - ஸ்ரீ அரவிந்தர் முக்கியமாகக் கூறியதே இதுதான். வாழ்வை ஏற்றுக்கொள் என்றார். இல்லறம் என்பது இயற்கை, பிரகிருதி (becoming). துறவறம் என்பது ஆத்மா, வாழ்வைவிட்டு விலகியது. அது being of the becoming. இந்த ஆத்மா வாழ்வு முழுவதையும் ஆத்மாவாக மாற்றுவதால் அபரிமிதம் எழுகிறது.
- அண்ணன் - இது தத்துவம், தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால் அனைவருக்கும் புரிய உதாரணம் வேண்டும்.
- தம்பி - உதாரணம் தருவது சிரமம்.
- அண்ணன் - Glenn Doman டோமான் படிப்பு முறையை உதாரணமாகக் கூறலாம். ஆனால் அதுவும் மனதில் பதியாது. வேறில்லை என்பதால் அதையே சொல்வோம்.
- தம்பி - அது எனக்குத் தெரியும். குழந்தை பள்ளிக்கூடம் போக அழுவது வாழ்வு becoming. அழுதாலும் படிப்பது கட்டுப்பாடு, அது being. அழுவது இல்லறம். படிப்பது துறவறம். குழந்தை டோமான் முறையில் ஆர்வமாகப் படிக்கும்பொழுது அதன் ஆத்மா வெளிவருகிறது. ஏராளமாகப் படிக்கிறது.

அண்ணன் - அழாமல் சந்தோஷமாகப் படிப்பது முக்கியம். U.K.G. குழந்தை 5ஆம் வகுப்பு மாணவன் அளவு படிக்கிறது. 4 வயதில் Readers Digest முழுவதும் படிக்கிறது. இது பெரிய சாதனை.

தம்பி - இப்படிச் சொல்லலாமா? Goods பொருள்களை உற்பத்தி செய்வது உடல் வாழ்வு. அதில் பணம் கொஞ்சம் வரும். சேவை service செய்வதால் அதிக உற்பத்தியாகும். அதிகப் பணம் வரும். நாணயம் என்பது மனத்தாலான வாழ்வு. இதனால் சம்பாதிப்பது ஏராளம். இதற்கடுத்தாற்போல் ஆன்மீகம், சத்திய ஜீவியம், அன்னையுண்டு.

அண்ணன் - ஓரளவு சரிவரும். நாணயமும் திறமையும் முழுவதுமிருந்தால் உதவியாக ஓரளவு சேவை இருந்தாலும் அபரிமிதமாகச் சம்பாதிக்கலாம். இப்படிச் சொன்னாலும் சந்தேகம் தெரியாது.

தம்பி - நாணயம், நம்பிக்கை நாட்டில் வளர வளர, நாணயமானவனின் சம்பாதிக்கும் திறமை பெருகுகிறது.

அண்ணன் - சரி, தத்துவம் தெளிவாக இருக்கிறது. உதாரணம் சொல்லாவிட்டால் பயன்படாது.

தம்பி - இன்று உதாரணம் கூற ஒன்றில்லை. ஏனெனில் நாணயம், திறமை, போக பொறாமை, போட்டி, பொய், தில்லுமுல்லு ஆகியவை அழியவேண்டும்.

அண்ணன் - value பண்பு என்பதே அதுதான். நாட்டில் உயர்மட்டத்தில் வெளிப்படையாக உயர்ந்த பண்புகள் அதிகம். Planning Commission கூட்டத்தில் ஒருவர் அடுத்தவரை “நீங்கள் மடத்தனமாகப் பேசுகிறீர்கள்” என்று சொல்வதில்லை. அசெம்பிளியில் திட்டுவது சகஜம். முனிசிபாலிட்டியில் அடிதடி உண்டு.

தம்பி - மேல்மட்டத்தில் உயர்ந்த பண்புகள் மட்டும் வெளிப்படையாக உண்டு. Visa அப்படி ஏற்பட்டதுதான். உயர்ந்த பண்புகள் மட்டும் உயர்ந்த ஸ்தாபனங்களில் உண்டு. தனிப்பட்ட முறையில் உயர்ந்த பண்புகள் குறைவு.

அண்ணன் - பண்புகள் உயரும்பொழுது பணம் பெருகுகின்றது. இக்கருத்து மனதில் படுப்படி எனக்குச் சொல்லத் தெரியவில்லை.

தம்பி - நமக்கு ஸ்தாபனம் முக்கியமன்று. அது economics பொருளாதாரம். நமக்கு தனி நபர் முக்கியம். தனி மனிதன் இந்த உயர்ந்த பண்புகளை அதிகமாக வெளிப்படுத்தினால் அவனுக்கு அதிர்ஷ்டம் தேடி வரும்.

அண்ணன் - ஸ்தாபனத்திலிருந்து தனிமனிதனிடம் போகும்பொழுது தெளிவு குறைகிறது. எப்படிப் பணம் வரும்? எங்கிருந்து வரும்? தானே உற்பத்தியாகுமா? என்ற கேள்விகள் எழும்.

தம்பி - இதற்கடுத்தாற்போன்ற இடமும் உண்டு. அது good will, நல்லெண்ணம். அதை விளக்குவது சிரமம். தனிமனிதனுடைய நல்லெண்ணமும், ஸ்தாபனத்தின் உயர்ந்த பண்புகளும் ஒன்றே என்பது புரியாது. ஸ்தாபனம் உயர்ந்த பண்புகளால் எப்படிப் பணத்தை உற்பத்தி செய்யும் என்பதும் புரியாது.

அண்ணன் - கல்வி, மொழி ஆகியவை இனி உலகில் அழியாது என்று கூறலாம். அவை தானே மரம்போல வளரும். இனி தண்ணீர் ஊற்ற வேண்டாம் என்பது புரியும். இனி அமெரிக்காவில் பணப்பஞ்சம் வாராது என்றும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். பணம் இனிமேல் தானே பெருகும் என்பது அவ்வளவு எளிதாகப் புரியாது. பணம்

பெருகும் என்றால் வட்டி மூலம் பெருகும் என்பது சரி. பணம் பெரும்பணமானால், ஒரு வீடு 5 இலட்சம் என்றால் அதைப் பணக்காரன் 4½ இலட்சத்திற்கு, வாங்குவான் என்பது அனைவருக்கும் தெரியாது. பணக்காரனுக்குத் தெரியும். பணக்காரன் அதிக விலைக்கு வாங்குவான் என்று சாதாரண மக்கள் நினைப்பார்கள். பணமிருந்தால், காரியங்கள் அந்தஸ்தால் செலவில்லாமல் நடக்கும் என்பதும் புரியும். அதற்கு மேல் புரியாது.

தம்பி - படிப்பு அளவுகடந்து போனால் அறிவு தானே விருத்தியாகும் என்பதை ஓரளவு ஏற்பார்கள். பாட்டும் அப்படி, பதவியும் அப்படியே என ஓரளவு மனம் ஏற்கும். பணமும் அப்படியே என்றால்,

அண்ணன் - எப்படிப் பணம் தானே பெருகும்? புரியவில்லை என்பார்கள்.

தம்பி - உளறுவதாகக் கூறுவார்கள்.

அண்ணன் - செடிக்கு, பூமியில் உள்ள நீரை எட்ட முடியாதவரை தண்ணீர் ஊற்றுகிறோம். வேர் வளர்ந்து, பூமியில் உள்ள நீர் மட்டத்தைத் தொட்டபின் தண்ணீர் ஊற்றினாலும் ஊற்றாவிட்டாலும் தானே வளர்வது போல், கல்வி, மொழி வளர்கிறது என்று புரிவது கஷ்டம்.

தம்பி - கல்வியும் மொழியும் இனி உலகத்தில் அழியாது எனப் புரியும். ஏன் அழியாது என்று தெரிவது கஷ்டம். விளக்குவதும் கஷ்டம்.

அண்ணன் - இது ஆன்மீக உண்மை.

தம்பி - ஆன்மீகத்தை எப்படி லௌகீகமாக விளக்குவது?

அண்ணன் - அறிவு என்பது நாட்டில் அஸ்திவாரத்தில் பூமிக்கடியில் நீரிருப்பது போலிருக்கிறது. நாம் படிப்பால் பெறும் அறிவு செயற்கை முறையான அறிவு. செயற்கையாக வளரும் அறிவு இயற்கையான அஸ்திவாரத்தைத் தொடுவரை தண்ணீர் ஊற்றவேண்டும்.

தம்பி - அறிவு நாட்டில் ஆழத்திலுள்ளது. ஆத்மாவில் உள்ளது என்பதைத் தயாராக ஏற்கமாட்டார்கள். ஆனால் சொல்லலாம். பணம் நாட்டில் இயற்கையாக ஆழத்திலுள்ளது என்று எப்படிச் சொல்வது?

அண்ணன் - அறிவு உண்டு என்று ஏற்றுக்கொண்டால், அறிவே பணம் என ஏற்பது கடினமென்றாலும், ஏற்கலாம் என எதிர்பார்க்கலாம்.

தம்பி - செயற்கையாக இதுவரை பணம் சம்பாதித்தோம். பணம் பெருகிவிட்டதால் பணம் அதன் இயற்கை அஸ்திவாரத்தை இப்பொழுது எட்டிவிட்டது.

அண்ணன் - மொழி இனி உலகில் அழியாது, தானே வளரும் என்பதும் ஒரே கருத்து.

தம்பி - இதை ஏற்பதும், ஏற்றபின் தன் சொந்த வாழ்வில் அது நடக்கும் என்பதை அறிவதும் எவ்வளவு எளிது என்று முயன்றால்தான் தெரியும்.

அண்ணன் - ஆத்மா உள்ளே இருக்கிறது. ஆத்மாவே ஞானம். ஞானம் மொழியாக வெளிப்படுகிறது. எனவே மொழி, கல்வியின் அஸ்திவாரம் உள்ளே ஆத்மாவிலுள்ளது எனலாம். அறிவு பணம் சம்பாதிப்பதால், ஞானம் பணத்தின் அஸ்திவாரம் என்றுக் கூறலாம்.

தம்பி - உலகில் பணம் ஏற்பட்டது செயற்கை முறை. உணவு, உடை, வீடு, கல்வி, சேவை எல்லாம் செயற்கையாக

மனிதன் ஏற்படுத்தியதுபோல் பணமும் செயற்கையாக ஏற்பட்டது. செயற்கையான மேல்மன வாழ்வு இயற்கையான அதன் அஸ்திவாரத்தை வளர்ந்துத் தொட்டால், அதன்பிறகு அது தானே வளரும்.

அண்ணன் - பணம் இன்று உலகில் அந்நிலையை எட்டிவிட்டது என்பதைக் கேட்பவர் ஏற்றுக்கொள்வதாக வைத்துக் கொள்வோம். இங்கு விளக்க வேண்டிய விஷயங்கள் பல இருந்தாலும், அவற்றைப் பிறகு சொல்லலாம்.

தம்பி - தனி மனிதனின் அதிர்ஷ்டம் எப்படி வருகிறது என்று சொல்லி, இவையிரண்டையும் இணைத்துப் பார்ப்போம், சொல்லுங்கள்.

அண்ணன் - உலகம் பணத்தைப் பெருக்கிய பின், தனி மனிதன் பெறுவான் என்பது சுலபமாகக் கூறக்கூடியது.

தம்பி - ஒரு புத்தகம் எழுதினால், அது வெளிவந்தபின் அனைவருக்கும் கிடைப்பதுபோல் அது எளிமையானது.

அண்ணன் - புத்தகம் வெளிவருமுன் அதைப் படிக்கவேண்டும் என்பது நம் பிரச்சினை. புத்தகம் வெளிவர 1 வருஷமாகலாம், 10 வருஷங்களும் ஆகலாம், வெளிவராமலுமிருக்கலாம். பணத்தைப் பெருக்க சமூகம் திறன் பெறுவது 5 அல்லது 50 வருஷங்களில் நடக்கலாம். நடக்காமலும் போகலாம். தனி மனிதன் இப்பொழுதே பெற முடியும், வழியுண்டு.

தம்பி - ஆசிரியர் தெரிந்தவரானால், அல்லது அவர் ஸ்தாபனத்துடன் நாம் தொடர்புகொள்ள முடியுமானால், ஒரு பிரதி பெற்றுப் படிக்கலாம். அதுபோல் இது முடியுமா?

தொடரும்....

“Agenda”

Indians have a discernment as to the nature of forces.

யார் நல்லவன், யார் ஏமாற்றுபவன் என்ற தெளிவு இல்லாதவன் எளிதில் ஏமாறுவான்.

திருவனந்தபுரத்திற்கு வெளியிலிருந்து வருபவர்கள் அடிக்கடி மழையில் மாட்டிக்கொண்டு நனைவார்கள். மழை ‘சோ’ என வரும் அறிகுறிகள் உள்ளூர்வாசிகட்கிருப்பதால் அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வார்கள். நாட்டில் பணப்புழக்கம் அதிகமாகிறது. அதனால் ஏமாறுவதும் அதிகமாகிறது. மேல் நாட்டாருக்கு மனிதனுடைய வலிமை தெரியும். அவனுடைய சூட்சுமம் தெரியாது. அபிப்பிராய பேதம் வலுத்தால் எதிரியானால் நேரடியாகத் தாக்குவான். மறைமுகத் தாக்குதலோ, சூட்சுமமான எண்ணமோ மேல்நாட்டாருக்குத் தோன்றுவதில்லை.

ஓர் ஆங்கில நிலச் சுவான்தாருடைய எஸ்டேட் அவருக்கும் அவருடைய இரண்டு அண்ணன் மகள்கட்கும் சொந்தம். பெண்கள் அவருடைய பராமரிப்பில் வாழ்கின்றனர். ஒருத்தி இறந்துவிட்டாள். ஏன் என்று தெரியவில்லை. இறக்கும்பொழுது வாயடைத்துவிட்டது. கையால் பாம்பின் ஜாடை காட்டினாள். தங்கைக்கு அது பாம்பு எனப் புரியவில்லை. உதவியை நாடுகிறாள். அவருக்கு விஷயம் புரிகிறது. சொத்திற்காகப் பெண்களைக் கொலை செய்யும் திட்டம். அடுத்தவளுக்கு பீதி ஏற்பட்டுவிட்டது. அதைவிட்டுப் போகமுடியாது. சித்தப்பா இல்லாதபொழுது பெண், நண்பரை வந்து மாளிகையைப் பார்வையிடச் சொல்கிறாள். அவருடைய சோதனை சித்தப்பாவின் அறையில் உள்ள இரும்புப் பெட்டி மீது பட்டது. அதனுள் பாம்பிருக்கிறது. மேலும் விசாரிக்கிறார். சித்தப்பா கல்கத்தாவில்

டாக்டராக வேலை செய்தவர் என அறிகிறார். “ஆசியருக்கே சூட்சுமமான, மறைமுகமான தாக்குதல் தோன்றும்” என்கிறார்.

பெண்கட்குச் சித்தப்பா தங்கள் சொத்தின் மீது கண்ணாக இருக்கிறார் எனத் தோன்றவில்லை. நாட்டில் மனிதன் நல்லபடியாக வாழ அங்குலவும் சக்திகளை அறிந்திருக்க வேண்டும். தொழில், சமூகம், பணம், அரசியல், ராணுவச் சக்திகள் ஐடமான சக்திகள். ஆங்கிலேயர் நம்மைவிட நன்றாக அவற்றை அறிவர். ஒரு பெரிய திட்டம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது அடுத்த 50 ஆண்டுகளில் இத்திட்டம் எவ்வகை சக்திகளால் பாதிக்கப்படும், ஆதரிக்கப்படும் என்று கூறும் சக்திகள் உலகிலில்லை. இந்தியர் அந்த ஞானம் பெற்றவர். காலம், நேரம், சகுனம் என்பவை அவர் கருதுவது. அவற்றையெல்லாம் கடந்து,

→ இது 50 ஆண்டானால் நல்ல அபிவிருத்தியாகும்
அல்லது

→ இது எனக்கு என்னமோ சரியாகப் படவில்லை

என்பார்கள். விபரம் தெரிந்தவர் அதுபோல் பேசுவது 50ஆம் ஆண்டில் பலிக்கும். ஒரு தம்பதி ‘ஓஹோ’ என வாழ்ந்தால், “இவர்கள் திருமணத்தில் நான் இவர்கள் நன்றாக இருப்பார்கள் எனக் கூறியது நினைவிருக்கிறதா?” என்பார்கள். பிற்கால விளைவுகளை நிர்ணயிப்பது மற்ற உலகங்கள். நாம் தெய்வ லோகம், ஆவி உலகத்தை அறிவோம். சூட்சும லோகம், காரண லோகம் உண்டு. சூட்சும லோகம் 8, 10 வகைகளாகப் பிரிந்துள்ளது. பூமியின் ஞாபகம் பதிக்கப்பட்ட லோகம் உண்டு. சிவலோகம், வைகுந்தம், கோலோகம், சுவர்க்கம் என்பன மோட்ச லோகம் எனப் பல வகைகருண்டு. சக்திகள் எல்லா லோகங்களிலிருந்தும் நம்மிடையே உலவுகின்றன. அச்சக்திகள் சஞ்சாரம் செய்வதை அதிகமாக உணரக்கூடிய திறமையுள்ளவர்கள் இந்தியர் என்கிறார் அன்னை.

"அன்பர் உரை"

பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா - மாயா, பிரகிருதி, சக்தி

(இராணிப்பேட்டை தியான மையத்தில் 15.8.2003 அன்று திருமதி. வசந்தா லக்ஷ்மி நாராயணன் நிகழ்த்திய உரை).

The Life Divineஇல் உள்ள ஒவ்வோர் அத்தியாயத்திற்கும் ஒரு தனிச்சிறப்புண்டு. இந்த அத்தியாயத்திற்கு - பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா - உள்ள முக்கியத்துவம் முழுமை. முழுமையை 3 அத்தியாயங்களில் எடுத்துரைத்தாலும் முழுமையை முழுமையாகக் கூறும் அத்தியாயம் இது. முழுமை என்ற கருத்து, அனுபவம் உலகுக்கே புதியது என்பதால், அதை எடுத்துரைப்பது கடினம். முழுமையைச் சொல்லால் விவரிக்க முயல்வது மைக்ராஸ்கோப்மூலம் மனிதனைப் பார்ப்பது போலாகும். ஒருவர் உயரத்தை மட்டும் கேட்டு அவரை அறிய முயல்வது போலாகும். அத்தியாயத்தின் முதலிரு பக்கங்களில் உலகில் ரிஷிகள் இதுவரை பிரம்மத்தைப் பற்றிக் கூறிய அனைத்தையும் எழுதுகிறார். இவையெல்லாம் பகுதியானவை. இவற்றை ஒன்று சேர்த்து முழுமையை அறியலாம் என அத்தியாயத்தை ஆரம்பிக்கிறார்.

நாம் பூமி மீது நடக்கிறோம். நாம் பூமியில் பகுதி. நமக்கு கண்ணுக்கு எட்டியவரை தெரியும் பூமியும் பகுதி. பூகோளத்தில் பூமி உருண்டை எனப் படிக்கிறோம். பகுதியான மனிதன், பகுதியான பூமி மீது உலவி, முழுமையான பூமியைக் காண முடியுமா? அறிவு, ஆராய்ச்சிமூலம் கண்டதை ஏற்பதற்கு முடியும். இன்று வானவெளியில் சஞ்சாரம் செய்பவர் பூமியின் முழுமையை, கோள வடிவைக், காண முடிகிறது. இந்த அத்தியாயம் பிரம்மத்தின் முழுமையை பூகோளம், பூமி உருண்டை என்று ஆராய்ச்சிமூலம் கூறுவதுபோல் கூறுகின்றது. அதை அறிவு ஏற்கலாம்.

வானவெளிக்குப் போக முடிந்ததுபோல் ரிஷி Cosmic Consciousness பிரபஞ்சத்தை, அதன் ஜீவியத்தை எட்டலாம். பிரபஞ்ச ஜீவியம் விஸ்வரூப தரிசனத்தைக் கடந்தது. அலிப்பூரில் பகவான் பெற்றது நாராயண தரிசனம். அந்நிலையில் பூமியின் முழுமையை வானவெளியிலிருந்து பார்ப்பதைப்போல் பிரம்மத்தின் முழுமையைக் காணலாம். ஒரு கம்பெனிக் கணக்கை எழுதுபவர் கணக்கே கம்பெனி என நினைத்தால், அதன் மூலதனமே கம்பெனியென மற்றொருவர் கருதினால், கட்டிடங்களே கம்பெனி என வேறொருவர் கருதினால், அவையெல்லாம் பகுதிகள். அனைத்தும் சேர்ந்ததே கம்பெனி எனப்படும் என நாம் அறிவோம்.

இவ்வத்தியாயத்தின் கருத்துகளைவிட பகவான் என்ன கூற முயல்கிறார் என நாம் மனத்தை விலக்கி ஆத்மாவால், வளரும் ஆத்மா என்ற சைத்தியப்புருஷனால் அறிய முயன்றால், முயற்சி தோல்வியானாலும், முயன்றதற்குரிய பலன் பெரியது. அப்பலன் பிரம்மம் என்ற முழுமையை உணர்வது. USAஇல் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன் போயிறங்கியவர் கண்டது காடு. 50, 80 தலைமுறை உழைப்பு, காட்டை நாடாக்கி, உலகத் தலைவனாக்கி உள்ளது. அத்தனை modern technology நவீன டெக்னாலஜியும் இந்தியாவில் இன்று கிடைப்பதால் அவர்கள் 400 ஆண்டுகளில் செய்து முடித்ததை நாம் 40 ஆண்டுகளில் முடிக்கலாம் என்ற கருத்து பிரம்மம் முழுமை என்ற ஆன்மீகச் சத்தியத்தை உலக வழக்கில் சுபீட்சமாக எடுத்துக்காட்டுவதாகும்.

பிரம்மம் முழுமை என்ற பெரிய உண்மை ஆன்மீகத்திலிருந்து வாழ்வுக்குப் பல்வேறு ரூபங்களில் வரும்பொழுது காலம் சுருங்கும் என்பது ஒன்று. காலத்தைச் சுருக்கிக் காரியத்தை முடிப்பவர், பிரம்மத்தின் முழுமையை ஒரு நாள் அறியக் கூடியவர்.

ஆன்மா உலகில் அவதரித்து உடலைத் தாங்கி உயிர் பெற்று மனத்தால் இயங்குவதை நாம் மனிதன் என்கிறோம். நாம் உடலைக்

காண்கிறோம். இந்த உடலினுள் உயிரும் மனமும் இருப்பதாக அறிகிறோம். அவற்றினுள் ஆன்மா புதைந்து இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். **ஆன்மீக உண்மை என்னவென்றால் ஆன்மாவினுள் உடல் இருக்கின்றது. ஆன்மா உடலை ஏந்திச் செல்கிறது.** ஆன்மா என்ற முழுமையில் உடல் என்பது பகுதி. நமக்கு உடல்மட்டும் தெரிகிறது, பகுதியை முழுமையாகக் கொள்கிறோம். முழுமை என்று ஒன்று இருப்பதாக நாம் அறிவதே இல்லை. குமார் என்பவருடைய பயோடேட்டா குமாரைப் பற்றிய விபரங்கள். அது குமார் அன்று. அவருடைய photoவில் அவரின் உருவம் இருக்கிறது, அவர் இல்லை. பிரம்மம் என்ற முழுமை பேர் என்ற பகுதியாகவும், photo என்ற பகுதியாகவும், வீடியோ என்ற பகுதியாகவும், பெரிய அளவிற்கு அவரைப் பற்றிக் கூறும் என்றாலும் எதுவுமே குமார் இல்லை. எல்லாம் குமாருடைய ஓர் அம்சம். **மனத்தால் பிரம்மத்தைக் காணமுடியாது. மனம் காண்பது பெயர், photo, வீடியோ, எதுவும் குமார் அல்ல.** குமாரை நேரடியாகக் கண்ணால் பார்க்கலாம், கையால் தொட்டு உணரலாம், பேசிப் பழகலாம். பெயருடனோ, photoவுடனோ, வீடியோவுடனோ, உயிருள்ள தொடர்புகொள்ள முடியாது. மனத்தால் பிரம்மத்தை எட்டமுடியாது என்பதால் சமாதியில் பிரம்மத்தின் ஒரு அம்சமான புருஷனையோ, ஈஸ்வரனையோ காண்கின்றனர். சத்தியஜீவியம் பிரம்மத்தோடு நேரடியான தொடர்புள்ளது. அதற்கு இந்த மூன்று அம்சங்களும் சேர்ந்த முழுமை தெரியும். அதனால் ஜீவனுள்ள தொடர்புகொள்ள முடியும். சத்தியஜீவியம் பிரம்மத்தோடு தொடர்புகொள்வது குமாருடன் நாம் நேரடியாகத் தொடர்புகொள்வதாகும். மனம் நிஷ்டையில் பிரம்மத்தை அறிவது பெயரை அறிவது போலும், photoவை அறிவது போலும், வீடியோவைப் பார்ப்பது போலும் ஆகும்.

மனிதன் பிரம்மத்தை அறியமுடியாது என்றும் மனிதனே பிரம்மம் என்றும் கூறுகிறார்கள். மனிதனே பிரம்மம் என்றால் அவன் பிரம்மத்தை அறிய ஒரு வழி இருக்கும். மனிதன் பிரம்மத்தை அறிய

முடியாது என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக மனிதன் பிரம்மத்தை அறிந்துகொள்ளும் வழிகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லலாம். மனிதனுடைய முக்கியமான கருவி மனம். அவன் அக்கருவிலுமாயவே பிரம்மத்தை அறிய முயலுகிறான். **ஆனால் பிரம்மத்தை அறியக்கூடிய கருவி அது அன்று.** நமக்கு, கீதையும் பிரபந்தமும் முக்கியம். ஆனால் அவை முக்கியம் என்பதால் பரீட்சைக்கு உரியவை அந்தப் புத்தகங்கள் இல்லை. பரீட்சை பாசாக பாடப்புத்தகம் படிக்கவேண்டும். கீதையும், பிரபந்தமும் பயன்படா. கீதையும், பிரபந்தமும் பயன்படா என்றால் நூலகத்திலுள்ள உயர்ந்த பாடப்புத்தகங்களும் பரீட்சைக்குப் பயன்படா. கதைப் புத்தகங்களும் பயன்படா. **பரீட்சைக்குப் பாடப்புத்தகம் மட்டுமே பயன்படும்.** அதுபோல் நாமே பிரம்மம் என்பதால் பிரம்மத்தை நாம் அறியமுடியும். மனம் உயர்ந்த கருவியாக இருந்தாலும் மனம் பயன்படாது. நாம் பேசும் மொழியும் அதற்குப் பயன்படாது. அதற்குரிய கருவியாகிய சத்தியஜீவியமும், வேத காலத்து மொழி போன்ற மொழியும் பயன்படும் என்று பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

சத்தியஜீவியத்திற்கும் மனிதனுக்கும் இடையே நான்கு லோகங்கள் உள்ளன. இந்த லோகங்களுக்கு உரியவர்கள் முனிவர், ரிஷி, யோகி, தெய்வம். தெய்வலோகத்தையும் சத்தியஜீவியத்தையும் பிரிப்பது ஒரு பொன் மூடி. தெய்வங்கள் சக்தி வாய்ந்தவை. அவற்றிற்கு ஸ்தூல உடல் கிடையாது. சூட்சும உடல் உண்டு. அந்த சூட்சும உடல் உலகின் அளவு (பூமியின் அளவிற்கு) இருக்கும். அது ஒரு லோகம். அவர்களின் பிறப்பிடம் சத்தியஜீவியம். முனிவர், ரிஷி, யோகி மூவரும் மனிதர்கள். தவத்தால் உயர்ந்து தபோவலிமை பெற்றவர்கள். இவர்களுக்கு எல்லாம் ஸ்தூல உடல் உண்டு. தெய்வம் இவர்களைவிட உயர்ந்தது என்றாலும் தெய்வங்களால் இறைவனை அடையமுடியாது. தெய்வங்கள் இறைவனை அடைய விரும்பினால் மனிதப் பிறவி எடுக்கவேண்டும். தெய்வங்களுக்கு மனிதர்களிடம் கடமை இல்லை. மனிதன் இறைவனை அடைய முயல்வதைத் தடுக்கவும் செய்வார்கள். அந்தவகையில் ரிஷிகள் தெய்வத்தைவிட உயர்ந்தவர்கள் என்று கருதப்படுகிறார்கள். இறைவன்

என்று சொல்வது சத்புருஷன் ஆகும். இதனுடைய அம்சங்கள் மூன்று. மனிதனிடம் ஜீவாத்மாவாகவும், பிரபஞ்சத்தில் பிரபஞ்சத்தின் ஆத்மாவாகவும், அதைக்கடந்த நிலையில் பரமாத்மாவாகவும் சத்புருஷன் இருக்கின்றது. மனிதன் தவத்தால் இறைவனை அடைய முயலும்போது மனம் பகுதியான கருவியானதால் அது தன் நிலை இழந்து சமாதியை அடைகிறது. சமாதியில் இறைவனை அடையும்பொழுது, இறைவனின் அம்சங்களில் ஏதாவது ஒன்றைத்தான் அவனால் காணமுடியும். அவர்கள் கண்டது முழுவதையும் சொல்லமுடிவதில்லை. சமாதியில் கண்டதால் விழிப்பில் அது நினைவு இருக்காது. அதுவும் அவர்கள் கண்டதில் ஒரு பகுதி. அதனால் இறைவனைக் காணலாம், விளக்கமுடியாது என்றனர். அப்படி அவர்கள் கூறியவற்றை 36 வகைகளாக இந்த அத்தியாயத்தில் கூறுகிறார். அவர்கள் கூறியது பகுதியாக இருந்தாலும் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கிருபையில் அதை மனத்தால் அறிந்தாலும் அப்பகுதிகள் சேர்ந்து முழுமையாகும். பகுதியை முழுமையாக்குவது ஸ்ரீ அரவிந்த தரிசனம். முழுமைக்கு ஜீவன் அளிப்பது அன்னையின் அருள். அதை முழுமையாக நிரந்தரமாகப் பெற மனம் தூய்மையாக, சத்தியத்தால் நிரப்பப்பட்டு இருந்தால் போதும். அந்தக் கூற்றுகளில் சில,

1. சர்வம் பிரம்மம்
2. மனிதன் பிரம்மம்
3. தெய்வங்கள் பிரம்மம்
4. விலங்குகளும், குழந்தையும், கல்லும், மண்ணும், மரமும் பிரம்மம்.
5. அவை பிரம்மத்தால் ஆனவை.
6. பிரம்மம் அவற்றுள் உள்ளது.
7. அவை பிரம்மத்துள் உள்ளன.
8. பிரம்மம் காலத்தைக் கடந்தது.
9. பிரம்மம் இடத்தையும் இடத்திலுள்ள அனைத்தையும் கடந்தது.
10. பிரம்மம் ஆனந்தமானது.

11. பிரம்மம் உலகை சிருஷ்டித்தது.

12. நாமே அந்த பிரம்மம்.

இவை எல்லாம் பகுதியாக இருந்தாலும் இவற்றை எல்லாம் சேர்த்து முழுமையாக்கும் திறமை நம்மிடம் உள்ளது. ஒரு மிஷினுடைய எல்லாப் பகுதிகளையும் தனித்தனியாக நம்மிடம் கொடுத்தால் சில பகுதிகள் மற்ற பகுதிகளோடு சேர்வதை நாம் காணலாம். நம்மால் அவற்றை எல்லாம் முறையாகச் சேர்க்கமுடியுமானால் பகுதியாகப் பெற்ற மெஷின் முழுமையாக மாறிவிடும். அதைச் செய்யக்கூடிய சக்தி ஆத்மா. ஆத்மா என்பது, ஆத்மாவாகவும் இருக்கலாம், வாழ்வில் செயல்படும் ஆத்மாவாகவும் இருக்கலாம். ஆத்மா ஜீவனிலிருந்து பிரிந்து இறைவனை அடையும் திறமை உடையது. வாழ்வில் உள்ள ஆத்மா இறைவனாக மாறக்கூடியது. மேற்கூறிய கூற்றுகளை மனதில் ஏற்றுக்கொண்டால் மனத்திலுள்ள சைத்தியப் புருஷன் வெளிப்பட்டு இறைவனை முழுமையாக அறிவான். சைத்தியப் புருஷன் உயிரிலும், உடலிலும் வெளிப்பட்டால் மனிதன் சத்திய ஜீவன் ஆவான். ஏன் மனிதனால் பிரம்மத்தை அறிய முடிவதில்லை? அறியவே முடியாது என்பதுதான் முடிவான உண்மையா? என்றால் அறியமுடியும். மனிதன் அதைப் பொருட்படுத்துவது இல்லை என்று பகவான் கூறுகிறார். நாம் நம்மூரில் குடி இருக்கிறோம். நம்மால் தமிழ்நாடு முழுவதும் அல்லது இந்தியா முழுவதும் பார்க்கமுடியுமா என்றால், எவரும் முடியாது என்று சொல்லமாட்டார்கள். முடியாது என்பது இல்லை. அதற்கு உரிய முயற்சி எடுப்பது இல்லை என்று நாம் சொல்கிறோம்.

தொடரும்....

"அன்னை இலக்கியம்"

இதுவோ உம் ரௌத்திரக் கருணை!

(சென்ற இதுழின் தொடர்ச்சி....)

இல. சுந்தரி

ஒவ்வொரு நாளும் வகுப்பு முடிந்தவுடன், உமாவும் ப்ரீத்தியும் தம் அந்தரங்க உணர்வுகளைப் பரிமாறியவண்ணம் தத்தம் தெருவிற்குப் போகும் கிளை பிரியும்வரை செல்வர். இவர்கள் பேச்சின் அடிப்படை இறையார்வம். எனவே, மற்றைய பெண்களுடன் பேச இவர்களுக்குப் பொருந்துவதில்லை. எனவே, உமா இன்று தனித்து விடப்பட்டது போலுணர்ந்தாள். ஏன் இன்று ப்ரீத்தி வரவில்லை? என்னவாக இருக்கும்? என்று அறிய மனம் விழைந்தது. சென்று பார்த்து வரவும் ஆவல் எழுந்தது. ஆனால் ப்ரீத்தி ஆசிரமவாசி என்பதால் தன் வீட்டாரை எண்ணித் தயக்கம் எழுந்தது. அக்காலங்களில் பாண்டிச்சேரி மக்கள் பெண்களை ஆசிரமத்திற்கு அனுமதிப்பதில்லை. அரிதாகச் சிலரே அன்னையின் அருமை அறிந்திருந்தனர். உமாவின் வீட்டாரும் ஆசிரமம் பற்றிச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை. இந்நிலையில் மாமன் வீட்டிற்குச் சிறிது காலம் வந்துள்ள தான் யாரிடமும் அகப்பட்டுவிடக் கூடாதே என்று உமாவுக்கு அச்சம். அச்சம் இருப்பினும் அதையும் மீறி ஆவலும் உந்தித் தள்ளியது. தோழியின் வீட்டை அடையாளம் கேட்டறிந்திருந்தாள் என்றாலும் இடம் புதிதானதால் சிறிது தயக்கம். அவள் ஆர்வம் அவள் தயக்கத்தைத் தள்ளித் தகர்த்தெறிந்துவிட்டு அவளை ப்ரீத்தியின் இருப்பிடம் நோக்கி இழுத்துச் சென்றது.

தெருவில் சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். மெல்ல அருகே சென்று, “இங்கு ஆசிரமவாசிகள் குடியிருப்பு எது என்று சொல்லமுடியுமா?” என்று மெதுவாகக் கேட்டாள்.

“அதில் உங்களுக்கு யாரைப் பார்க்கவேண்டும்?” என்று ஒரு பையன் சுறுசுறுப்பாய்க் கேட்டான்.

“ப்ரீத்தி என்று ஒருவரை.....” என்று தயங்கியவண்ணம் கூறும் முன்னே,

“ஓ! நீங்கள் அக்காவின் பிரெஞ்சு கிளாஸ்மேட்டா?” என்றான் சிறுவன்.

“ஓ! நீதான் மனோஜா?” என்றாள் உமா. முன்பின் பார்த்திராத இவர்கள் அன்னையின்பால் அறிமுகமானார்கள். மனங்கலந்த அன்புடன், “வாங்க அக்கா, ப்ரீத்தி அக்கா உள்ளே இருக்காங்க” என்று அவர்கள் வீட்டிற்குள் அழைத்துச் சென்று,

“அக்கா! உன் ப்ரெண்ட் வந்திருக்காங்க” என்று ப்ரீத்திக்குக் குரல் கொடுத்துவிட்டு விளையாட ஓடிவிட்டான் மனோஜ்.

உமா மெல்ல உள்ளே சென்றாள். உள்ளே, ஒரு சாய்வு நாற்காலியில் இரண்டு கைகளுக்கும் தலையணையை அண்டக் கொடுத்து சாய்ந்து படுத்திருந்த ப்ரீத்தி, உமாவைக் கண்டவுடன் அன்பால் முகம் மலர்ந்து, “உமாவா? வா, வா” என்று ஆர்வம் பொங்க அழைத்தவண்ணம் எழுந்திருக்க முயன்றவள் இயலாமல் உடலின் நலிவு முகத்தில் தெரிய மறைக்க முயன்றாள். ஏதோ கடும் வலியால் பாதிக்கப்பட்டதுபோல் குரலிலும் அசைவிலும் தெரிந்தது.

“என்ன ப்ரீத்தி? உடம்புக்கு ஏதேனும் சுகவீனமா?” என்று ஆதரவுடன் விசாரித்தவண்ணம் அருகில் வந்தாள் உமா.

“ஆமாம் உமா. கையில் கட்டி. தோளும், கையில் மேல் பகுதியும் இணையும் பந்து கிண்ண மூட்டின் உட்பகுதியை லேசாகக் கையை உயர்த்திக் காட்டினாள். கையைத் தூக்க முடியாமல் வலி எழவே துடித்தாள். இத்துடன் எல்லா வேலைகளும் செய்து கொண்டு இருக்கிறேன். வலியோ பொறுக்கவில்லை. எப்படி வெளியே வருவது?” என்றாள் ப்ரீத்தி.

“டாக்டரிடம் போகவில்லையா, ப்ரீத்தி? இவ்வளவு வலியுடன் பேசாமலிருந்தால் எப்படி?” என்றாள் உமா.

ப்ரீத்தி ஒன்றும் பேசாதிருந்தாள்.

“ப்ரீத்தி! நான் வேண்டுமானால் என் மாமாவிடம் இது பற்றி விசாரித்து ஏதாவது மருந்து கொண்டு வரட்டுமா?” என்றாள் பரிவாக.

“ஏன், உன் மாமா ஒரு டாக்டரா என்ன?” என்றாள் ப்ரீத்தி.

“இல்லையில்லை. அவர் டாக்டரில்லை. இது மாதிரி கட்டிக்கெல்லாம் கைவைத்தியம் என்று ஏதாவது மருந்து சொல்லக் கூடியவர். வெளியே சொல்ல வெட்கப்படுகிறாயே என்று இந்த யோசனை தோன்றியது”.

“இல்லை உமா. விளையாட்டிற்குக் கேட்டேன். என் கட்டி பற்றி நீ யாரிடமும் தயவுசெய்து சொல்லிவிடாதே” என்றாள் ப்ரீத்தி.

“சரி! இப்போது சிறிது வெந்நீர் ஒற்றடம் கொடுக்கவா? சற்று இதமாகவேனும் இருக்கும்” என்று அன்பு பொங்க உமா கூற, மிகுந்த நன்றி பொங்க அவளைப் பார்த்தாள் ப்ரீத்தி.

“சரி உமா. உள்ளே ஸ்டவுக்குப் பக்கத்தில் தீப்பெட்டி இருக்கிறது. கெட்டிலில் தண்ணீர் இருக்கிறது” என்று அடையாளங்கள் கூற, உமாவும் கெட்டிலில் நீரைக் காய்ச்சி ஒரு குவளையில் ஊற்றி, டர்க்கி டவலுடன் வந்து அருகில் அமர்ந்து இதமாக ஒற்றடம் கொடுத்தாள். எத்தனை இதமாக உணர்ந்தாள் ப்ரீத்தி.

“ப்ரீத்தி! நீ ஒரு நல்ல டாக்டரைப் பார்க்கக் கூடாதா?” என்று மீண்டும் பரிவுடன் கேட்டாள்.

“ஏன், நீதான் ஒரு டாக்டரிடம் என்னை அழைத்துப் போயேன்?” என்று விளையாட்டாய்க் கேட்டாள் ப்ரீத்தி.

“நான் என்ன செய்ய ப்ரீத்தி? எனக்கு ஆசைதான். ஆனால் ஆசிரமம், ஆசிரமவாசி என்றாலே என் வீட்டார்க்குப் பிடிக்காதே ப்ரீத்தி” என்றாள் வருத்தத்துடன் உமா.

“சீச்சி. வேடிக்கைக்குச் சொன்னேன் உமா. நீ அழைத்தாலும் நான் வரமாட்டேன் தெரியுமா? மதரே என்னை டாக்டரிடம் போகச் சொல்லி நான் போகவில்லை. என் தோழியின் அண்ணனே டாக்டர்தான். அவரிடம் போக வெட்கப்பட்டுக்கொண்டுதான் போகவில்லை”.

“டாக்டரிடம் போகாமலிருப்பதற்கு அது மட்டும் காரணமில்லை. கத்தியின்றி, ரத்தமின்றி கணப்பொழுதில் குணமாக்கும் மிகச்சிறந்த டாக்டரை எனக்குத் தெரியும். அவருடைய மருத்துவ உதவிக்குத்தான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர் எங்கள் ஆஸ்ரமத்தில் இருக்கிறார். அவர் மனது வைத்தால் போதும்” என்று கூறும்போதே அவள் குரலில் உறுதி, நம்பிக்கை அந்த ஒருவருக்கான ஏக்கம் யாவும் தெரிந்தது.

“யாரந்த விசித்திர டாக்டர்?” என்று வியப்புடன் உமா கேட்டாள்.

“என் மருத்துவம் முடிந்து, கட்டி குணமான பிறகு அவரை உனக்குக் காட்டுகிறேன், உமா. அதுவரை காத்திரு” என்றாள் ப்ரீத்தி.

“இறைவா! அந்த டாக்டரின் உதவி ப்ரீத்திக்கு விரைவில் கிடைக்க அருள் செய்” என்று கூறிவிட்டு உமா விடை பெற்றாள்.

இரண்டு தினங்களுக்குப் பிறகு, ப்ரீத்தி வகுப்புக்கு வருகிறாள். சற்று தூரத்தில் வரும்போதே அவளைப் பார்த்துவிட்ட உமா

மலர்ச்சியாகிவிட்டாள். ப்ரீத்தியின் முகம் தெளிவாகவும், உற்சாகமாகவுமிருந்தது.

வகுப்புக்கு வெளியிலேயே ப்ரீத்தியை எதிர்கொண்டு அவள் கையைப் பற்றியவள், சட்டென்று கையின் அசைவை ஒரு கணம் உற்றுநோக்க, ப்ரீத்தி புரிந்துகொண்டு, “ஓ! கட்டியைப் பார்க்கிறாயா? கரைந்துவிட்டது. கரைப்பார் கரைத்தால் கட்டியும் கரையும் என்பது என்வரை மெய்தான்” என்று சிரித்துக்கொண்டே ப்ரீத்தி கூற இருவரும் ஏக மகிழ்வாய் வகுப்பறையில் நுழைந்தனர்.

“ப்ரீத்தி! ஒன்று அறிய ஆவலாயிருக்கிறது” என்றாள் உமா, மெல்லத் தயங்கியவாறு.

“தெரியும், தெரியும். அந்த ஒன்று என்னவென்று. என்னைக் குணப்படுத்திய டாக்டரைத்தானே யாரென்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறாய்?” என்று புன்னகையுடன் ப்ரீத்தி கேட்க, ‘ஆம்’ என்பதுபோல் தலையசைத்தாள் உமா.

அதற்குள் ஆசிரியர் வந்துவிடவே, இருவரும் வகுப்பில் கவனம் செலுத்தினர். உமா மிகுந்த உற்சாகத்துடன் பதிலளிப்பதைக் கண்ட ஆசிரியர், “ஓ! இன்று உங்கள் தோழி வந்துவிட்டாரா?” என்று கேட்க, உமா வெட்கமாய்ச் சிரித்தாள்.

“ஏன் உமா ஆசிரியர் அப்படிச் சொல்கிறார்?” என்று ப்ரீத்தி மிக மெல்லியக் குரலில் கேட்க, “அதுவா? நீ நேற்றுவரை வாராமல் எனக்கு வகுப்பில் ஆர்வம் இல்லாமலிருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்” என்றாள். இருவரும் மென்மையாய்ச் சிரித்துக்கொண்டனர்.

வகுப்பு முடிந்து வீட்டிற்குப் புறப்பட்டனர். “ப்ரீத்தி, அந்த அதிசய டாக்டர் யாரென்று சொல்லமாட்டாயா? எத்தனை ஆர்வமாய்க் கேட்கிறேன்?” என்று சினுங்கினாள் உமா.

“சரி, சரி. சொல்லிவிடுகிறேன். நீ அழுதுவிடாதே” என்று அவளைக் கேலி செய்தவாறே தொடங்கினாள். “நேரே நம் ஸ்வீட் மதரிடம் சென்றேன். கட்டியில் சீழ் வடிந்ததையும், நாளம் சிவந்திருப்பதையும் காட்டினேன். பொறுக்க முடியாத வேதனையைக் கூறி, என்னைக் காப்பாற்றமாட்டீர்களா? என்று கால்களைப் பற்றிக்கொண்டு அழுதேன்”.

“அப்படியா? மதரிடமே சென்று கூறினாயா? அதற்கு அவர் என்ன சொன்னார் ப்ரீத்தி?” என்று உமா தன்னை மறந்து அதில் ஈடுபட்டாள்.

“தம் இரு கரங்களையும் என் தோள்மீது வைத்து என்னைப் பரிவுடன் பார்த்தார்” என்று ப்ரீத்தி சொல்லிக்கொண்டு வரும்போதே உமா அந்நிகழ்ச்சியை அழகுறத் தன் அகத்திரையிலே பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டாள். அதுவும் தன் தோள்கள்மீது அன்னை தம் கரங்களை வைத்திருப்பதுபோல் உணரத்தொடங்கினாள். அந்த நினைவே இனித்தது. மெய்சிலிர்த்தது. “அப்புறம், என்னாயிற்று ப்ரீத்தி? என்ன செய்தார்கள் மதர்” என்றாள் மேலும்.

“அவர்க்குத்தான் நம்மீது எத்துணை கருணை! “இந்தக் கட்டிகளின் வலிமூலம் உன்னை எத்தனை இடர்களிலிருந்து காப்பாற்றினேன் என்று நீ விழிப்புணர்ச்சி அடையும்போது அறிவாய்” என்று பரிவு பொங்கக் கூறினார். என்னை அணைத்தவாறு வெகுநேரம் தியானம் செய்தார். என் கோபத்தை எண்ணி வெட்கமாயிற்று. அவர் கால்களைப் பற்றிக்கொண்டு மன்னிப்புக் கேட்டேன். உமா! இப்போது புரிகிறதா, என் உடல் நலம் பெற்ற விதம்?”

“ஏன் புரியவில்லை? அந்த அதிசய டாக்டரை எண்ணி என் மனம் மிகவும் பரவசப்படுகிறது, ப்ரீத்தி! அந்த அற்புத மருத்துவம் மேற்கொண்ட ப்ரீத்தி என் தோழி என்பது மேலும் பரவசமாகிறது”

என்று சொல்லும்போதே அவள் உணர்வு உயர்தளங்களில் சஞ்சரிப்பது யாருக்குத் தெரியும்? ஸ்வீட் மதர் என்றால் எண்ணம் இனிக்கிறது. உணர்வு குளிக்கிறது. ஆனந்தம் பெருகி அவளைத் திணறச் செய்கிறது.

“உமா! இதைக் கேட்டவுனக்கே இத்தனை ஆனந்தம் என்றால் அந்த ஸ்பர்சம் பெற்ற இந்த ஜீவன் எப்படிப்பட்ட ஆனந்தம் நுகர்ந்திருக்கும்” என்று கூறும்போதே ப்ரீத்தியின் கண்கள் பனித்தன.

இனிய உணர்வுகளுடன் பிரிந்தனர்.

அன்றிரவு முழுவதும் உமா ஸ்ரீ அன்னை, அன்னையின் அருளை நினைந்து நினைந்து உருக ஆரம்பித்தாள். இன்னும் அவள் அன்னை என்னும் தெய்வத்தைப் பிறர் கூறக் கேட்டறிந்தாளே தவிர நேரில் கண்டதில்லை. ஆனாலும் அவள் தன் ஜீவனின் ஆழத்து அன்பால் அன்னைக்கு ஒரு புதிய வடிவம் அமைத்துத் தனக்குள் ஆராதித்துக்கொண்டிருந்தாள். ஒவ்வொரு நாளும் ப்ரீத்தி அன்னையைப் பற்றிக் கொண்டுவரும் அருட்செயல்கள், ஆசிகள், அறிவுரைகள், ஐயங்களைத் தீர்க்க அவரளிக்கும் எளிய விளக்கங்கள் யாவும் அவளை உச்சி முதல் உள்ளங்கால்வரை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தன. தனக்குத்தானே அன்னையின் தலைமையில் ஒரு சாம்ராஜ்யம் அமைத்துக்கொண்டு அதில் இனிமையாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள். இந்த எண்ணங்களின் இனிமை சதா இருந்து கொண்டிருப்பதால் புறவுலகின் சஞ்சலங்கள் அவளை ஒன்றும் செய்யவில்லை.

மீண்டும் ஒரு நாள் ப்ரீத்தி வகுப்பிற்கு வரவில்லை. உமா சோர்ந்துபோனாள். இப்பரந்த உலகில் பெரு மக்கள் கூட்டத்தின் நடுவே அன்னை ஒருவரே அவள் இலக்காய் இருந்தார். அந்த இலக்கை அடைய உதவும் அன்னையைப் பற்றிய செய்திகளைக் கொண்டுவரும் ப்ரீத்தியே அவள் இலக்கை நாடும் வழியாய் இருந்தது.

வயதுப் பெண்ணான உமா, நாளுக்கு நாள் தனிமையை நாடுவதும், பெருத்த மோனம் சாதிப்பதும் மாமியின் மனதில் கவலையை உண்டாக்கிற்று.

மாமி வீடு முழுவதும் பரபரப்பாய் தேடிப்பார்த்தாள். மேல் மாடியில் தனியாக அமர்ந்து தனக்குள் ஆழ்ந்து அன்னையில் திளைத்திருந்தாள் உமா. ப்ரீத்தியின் தோள்களில் கை வைத்து பரிவுடன், “இந்தக் கட்டியின் மூலம் உன்னை எத்தனை இடையூறுகளிலிருந்து காத்திருக்கிறேன் என்பதை விழிப்புணர்வு வரும்போது அறிவாய்” என்று அன்னை கூறியதை எண்ணுகிறாள். ப்ரீத்தியின் இடத்தில் தன்னை வைத்துப் பார்க்கிறாள். அன்னையின் திருக்கரங்கள் தன் தோள்களில் பதிந்திருக்கிறது. அவர் அவளைக் கனிவாய்ப் பார்க்கிறார். இந்த இனிய நினைவில் அவள் இதழ்கள் புன்னகை புரிகிறது. அருகில் வந்த மாமி, பதறிப் போனாள். தான் அழைப்பதுக்கூட காதில் விழாத நிலையில் எதை நினைத்துச் சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். சிறிது கவலையாக உணர்ந்தாள் மாமி.

“உமா!” என்று மெல்ல அழைத்தவண்ணம் அவள் தோள்மீது மென்மையாய் தொடுகிறாள் மாமி. ஆனால் உமாவோ தன் தவம் பலித்து, ஸ்ரீ அன்னையே தன் தோளில் கை வைத்ததாய் மகிழ்ந்து, “அம்மா!” என்றாள் உணர்ச்சி மேலிட.

அவள் அகத்தின் நிகழ்வுகள் மாமிக்குத் தெரியாததால், உமா தன் அம்மாவைத் தனியே அமர்ந்து எண்ணிக்கொண்டிருப்பதாய்ப் புரிந்துகொண்டாள்.

“என்ன உமா இது? உனக்கு அம்மாவின் நினைவு வந்துவிட்டதால் இங்கே தனியே வந்து உட்கார்ந்துவிட்டாயா? எங்களிடம் சொன்னால் ஒரு முறை ஊருக்கு அழைத்துப்போய் வந்திருப்போமே” என்று இதமாகக் கூறினாள்.

சட்டென்று கற்பனை கலைந்து தன்னினைவு பெற்ற உமா, “என்ன மாமி? என்ன சொல்கிறீர்கள்?” என்றாள்.

“இங்கே தனியே உட்கார்ந்து என்ன யோசனை? நான் தொட்டவுடன், ‘அம்மா!’ என்றாயே. அம்மாவின் நினைவு வந்துவிட்டதா” என்றாள் மாமி.

“ஓ! அதுவா மாமி? நாளை, ‘பிரெஞ்சு கிளாசில்’ அவரவர் ஏதாவது ஒரு தலைப்பில் கட்டுரை தயாரிக்கவேண்டும். ‘அம்மா’ என்ற தலைப்பைச் சிந்தித்துக் கண்டுபிடித்தேன். அதைச் சொல்லியிருப்பேன்” என்றாள் உமா.

“சரிதான் போ. நீ இங்கே தனியே வந்து உட்கார்ந்து ‘அம்மா’ என்றவுடன், உன் அம்மாவை எண்ணி ஏங்க ஆரம்பித்துவிட்டாயோ என்று நினைத்து கலங்கிவிட்டேன்” என்றாள் மாமி.

“நான் என்ன சின்ன குழந்தையா மாமி, அம்மாவை நினைத்து ஏங்குவதற்கு?” என்றாள் உமா. அத்துடன் நிற்காமல், “எப்படியாவது இங்கு வந்ததற்கு அடையாளமாய் பிரெஞ்சு கற்றுக் கொண்டு டீச்சராய்விடுவேன்” என்றாள் உமா.

தொடரும்.....

ஸ்ரீ அரவிந்த கடர்

ஒரு நிலையைக் கடக்க ஆதாயம் உதவாது. இலட்சியமே உதவும். ஒரு முறையாக - நாமுள்ள நிலைக்குரிய தோற்றமாக இலட்சியம் மாறுகிறது. அடுத்த நிலைக்குரிய விஷயமாவதில்லை.

உயர உதவுவது இலட்சியம், ஆதாயமில்லை.

"சாவித்ரி"

p.40 Ran like dream - smiles through meditating vasts:

கனவின் புன்னகை தியானப் பரப்பில் தவழ்ந்தது

- ☆ தங்கமான நேரத்தின் தழலில் மலர்ந்து எழுந்தது.
- ☆ அனந்தத்தின் அகண்ட பரப்பில் பரவும் வெண்மையான சூரிய ஜோதி.
- ☆ எல்லையற்ற பிரம்மத்தின் ஆடையற்ற நளினம்.
- ☆ இருண்ட இதயங்களில் இடம்பெறும் கருத்துகள்.
- ☆ நிலையற்ற கோட்டை நிழலாகத் தொடர்ந்தது.
- ☆ நிலையானதை நிலையற்ற தன் வாயிலாகக் காண்பது.
- ☆ பிரபஞ்ச ஞானத்தின் பிரத்யேகமான மந்திரவாதி.
- ☆ அனந்தமான சுதந்திரத்திற்கு ஏற்படுத்திய எல்லை.
- ☆ இயற்கைச் சின்னங்களின் இனிய அணிவகுப்பு.
- ☆ வாழ்வின் தொடர்ந்த போராட்டமான நிகழ்ச்சிகள்.
- ☆ தற்செயலான நிகழ்ச்சிகள் சட்டமாகத் திருவுருமாறின.
- ☆ குறி அறிகுறியாகி கூட்டமாகிக் குவிந்த பிரபஞ்சம்.
- ☆ அற்புதமான ஆச்சரியம் சிக்கலான சிறப்பு.
- ☆ ஆத்மாவின் ஐடமான முகமூடியின் திருநடனம்.
- ☆ பிரபஞ்சத்தின் திருவுள்ளம் தெளிவு பெற்றது.
- ☆ சொந்த ஏற்பாட்டின் சுமுகமான ஒழுங்கு.
- ☆ ஆன்மாவின் அகண்ட வீச்சு நிர்வாகத்தை ஆரம்பித்தது.
- ☆ மாயையான கலையின் மகிமை.

☆ சொர்க்கத்தின் தர்க்க விசாலம்.

☆ காலம் கடந்த நிலையில் செய்யும் மந்திரம்.

☆ ஊழிக்காலம் உணராததைச் சுட்டிக்காட்டிற்று.

பிரம்மம் தான் தேடும் இன்பத்தை அனுபவிக்க மனித மனத்தின் மருளின்று மகத்தான ஜோதியாக எழ முயலும்பொழுது உலகம் பொலிவு பெறுகிறது. பொலிவு பொருளாகத் தெரிகிறது. பொலிவாகவும் தெரியும் நேரம் உண்டு. சிதறிய மணிகளைச் சிந்தனை மணிகளாக்குவது காவியம். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் மனதில் காவியம் அலைகளாக எழுந்தபடியிருக்கும். குளித்துவிட்டு வரும்பொழுது அவர் உதடுகள் அப்படி உதறிய மணித்துளிகள் பல. அவையெல்லாம் எழுத்திலில்லை. இருளை ஒளியாகவும், காலத்தைக் கடந்ததாகவும், சிக்கலைச் சிறப்பாகவும் இப்பக்கம் சாவித்திரியில் வர்ணிக்கிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

யோகம் பலிக்கும், இறைவனுக்குகந்தவனுக்கு ஆண்டவனின் அழைப்புள்ளது என்பதற்கு ஒரு முத்திரையுண்டு. வேலை முடிந்தபின் மனம் அவனை நாடுவதும், வேலையினூடே அவன் மனத்தில் எழுவதும் அந்த முத்திரைகள்.

முடிந்த வேலை நினைவைக் கொடுப்பது

இறைவனுக்குரியவன் என்ற முத்திரை.

அறிவிப்பு

இவ்வட்டத்திற்குள் இக்குறி இருந்தால் உங்கள்
சந்தா முடிவடைந்துவிட்டது. உடனடியாக புதுப்பிக்கவும்.

சொசைட்டியின் வெளியீடுகள்

ஆங்கில நூல்கள்:

1.	Mental Peace of the Industrialist	ரூ. 30
2.	Sri Aravindam	ரூ. 40
3.	Luck	ரூ. 50
4.	Spirituality and Prosperity - I	ரூ.150
5.	Life & Teachings of Sri Aurobindo and The Mother	ரூ.120

மற்ற வெளியீடுகள்:

1.	தொழிலின் ஜீவன்	N. கண்ணன்	ரூ. 30
2.	தேடிவரும் யோகம்	பிரித்திவ்	ரூ. 50
3.	திருவருளே தீராத செல்வம்	N. அசோகன்	ரூ. 75
4.	திருவடி தரிசனம்	N. அசோகன்	ரூ. 75
5.	அருளோவியம்	N. அசோகன்	ரூ. 80
6.	பக்தியும் சேவையும்	N. அசோகன்	ரூ.100
7.	சத் பிரம்மம்	விசாலம்	ரூ. 20
8.	சத் புருஷன்	விஜயா & விசாலம்*	ரூ. 20

*சென்னையில் மட்டுமே கிடைக்கும்.

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.20/- சேர்த்து M.O.
செய்யவும்.

Printed by Mrs. Anuradha Sriram, Integra, No.51, II Cross, Jawahar Nagar, Nellithope
Post, Pondicherry-5 and Published by Mr. P.V. Balakrishnan, 12, First Cross, Venkata
Nagar, Pondicherry-11 on behalf of The Mother's Service Society, Pondicherry-11.

Editor: Karmayogi

அன்னையை அறிவது பாக்கியம், அதிர்ஷ்டம்

அன்னை நம்மிடையே வாழ்ந்தபொழுது உலகம் அவரை அறியவில்லை. அவரை அறிவது ஆன்மாவிற்கு அதிர்ஷ்டம், உலக வாழ்வில் ஒரு பாக்கியம் என மக்கள் அறியவில்லை.

கட்டிட காண்ட்ராக்டர் ஒருவர் ஸ்கூட்டர் விபத்தில் சிக்கி கோமாவில் கவன்மெண்ட் ஆஸ்பத்திரியிலிருக்கிறார். கை, கால் அசைவிருக்கிறது, கண் பார்க்கிறது, நினைவில்லை. எவரையும் அடையாளம் தெரியவில்லை. ஆந்திரா மந்திரி P.V.G. ராஜு பஞ்சாப் போனபொழுது விபத்தால் கோமாவிலிருந்தார். அவர் குடும்பத்தார் ஒருவர் ஆசிரமத்திலிருந்ததால் மந்திரிக்கு அன்னையைப் பற்றி சற்று தெரியும். கோமாவில் எதையும் அறியமுடியாத நிலையில் அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் படங்களை அவர் அடையாளம் கண்டுகொண்டார்.

சென்னையிலுள்ள இந்த காண்ட்ராக்டருக்கு அன்னை தெரியாது. விபத்து ஏற்பட்டபின் மனைவிக்கு ஒருவர் அன்னையைப் பற்றிச் சொல்லி அவர் மையத்திற்கு அழுதுகொண்டு வந்தார். அன்று March 26. அவருக்கு ஆறுதல் கூறி, “5 மாதம் கோமாவிலிருந்தாலும், பிரார்த்தனை பலிக்கும்” என்று வீட்டை சுத்தம் செய்து, சாம்பிராணி போட்டு, பிரார்த்திக்கச் சொல்லி அனுப்பினார்கள். 5ஆம் நாள் கணவர் கண் விழித்துப் பேசத் தொடங்கினார். அன்று ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தனர்.

April 24 தரிசனத்தன்று கணவரும், மனைவியும் மையத்திற்கு வந்தனர். மே முதல் வாரம் கணவர் வேலைக்குப் போய்விட்டார்.

ரூ.5000/- கைமாற்று

ஆபீசில் உடன் வேலை செய்பவர் 5000 ரூபாய் கைமாற்று கேட்டார். கொடுக்கப் பிரியமில்லை, கையில் பணமும் இல்லை, என்ன பதில் சொல்வது எனத் தெரியவில்லை. எந்தக் கோணத்திலும் யோசனை போகவில்லை. என்ன இருக்கிறது யோசனை செய்ய எனத் தெரியவில்லை. அன்னையை அழைத்தால் மனம் சஞ்சலம் நீங்குகிறது, அமைதி வருகிறது. கேட்டவருக்கு என்ன பதில் என விளங்கவில்லை. ஒன்றும் புரியாத நிலையில், “இரண்டொரு நாளில் பதில் சொல்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டு வீட்டிற்கு வந்தார்.

வீட்டிற்கு வந்த பின்னும் பதில் தோன்றவில்லை. பிரச்சினை மனதில் எழுந்தால் அன்னையை அழைக்கிறார். அமைதி வருகிறது. பதில் கிடைக்கவில்லை. கேட்ட தவணை முடியும் நேரம் வந்துவிட்டது. ஆபீசுக்குப் போனால் கேட்டவருக்கு என்ன பதில் கூறுவது எனத் தெரியவில்லை. போன் மணியடிக்கிறது. அவராக இருக்குமா எனப் பயம். அவரேதான்! “நான் 50,000 ரூபாய்க்கு பாங்க் கடன் போட்டிருந்தேன். அது சாங்ஷனாகிவிட்டது என பேங்கிலிருந்து செய்தி வந்தது. நான் கேட்ட 5000 ரூபாய் தேவையில்லை” என அவர் கூறினார்.

என்ன செய்வது எனத் தெரியாத நிலையில் மனம் செயலற்றுப் போனது; நாம் அன்னையுடன் ஒத்துழைப்பது; அதன்மூலம் அன்னை செயல்பட்ட விதம் இது.

